

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

عنوان :

**بررسی ورود کپور ماهیان نسل F1 از
کشور چین به منظور ایجاد تنوع ژنتیکی
در پایه جمعیت کپور ماهیان چینی کشور**

مجری:

همایون حسین زاده صحافی

شماره ثبت

۴۸۹۰۰

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان آبهای داخلی

عنوان پروژه : بررسی ورود کپورماهیان نسل F1 از کشور چین به منظور ایجاد تنوع ژنتیکی در پایه جمعیت کپور ماهیان چینی کشور

شماره مصوب پروژه : ۹۲۱۳۰-۱۲-۷۷-۴

نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان : همایون حسین زاده صحافی

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) :

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان : همایون حسین زاده صحافی

نام و نام خانوادگی همکار(ان) : منصور شریفیان ، سهراب رضوانی گیل کلائی -حسینعلی خوشباور
رستمی،عباس متین فر، سیدامین میرهاشمی رستمی ،سعید یلقی، کورش امینی - احمد رضا احمدی -منصوره

احمدی لیوانی -عبداله حق پناه -میرمهدی طاهری -محسن بابایی

نام و نام خانوادگی مشاور(ان) : -

نام و نام خانوادگی ناظر(ان) : -

محل اجرا: استان گلستان

تاریخ شروع : ۹۲/۱/۱

مدت اجرا: ۲ سال

ناشر : موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۵

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است . نقل مطالب ، تصاویر ، جداول ، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

پروژه: بررسی ورود کپورماهیان نسل F1 از کشور چین به منظور

ایجاد تنوع ژنتیکی در پایه جمعیت کپور ماهیان چینی کشور

کد مصوب: ۴-۷۷-۱۲-۹۲۱۳۰

شماره ثبت (فروست): ۴۸۹۰۰ تاریخ: ۹۴/۱۲/۱۱

با مسئولیت اجرایی جناب آقای همایون حسین زاده صحافی

دارای مدرک تحصیلی دکتری در رشته بیولوژی آبریان می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب در تاریخ ۹۴/۱۱/۱۸ مورد ارزیابی و

با رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد ■ پژوهشکده □ مرکز □ ایستگاه □

با سمت عضو هیئت علمی در موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

مشغول بوده است.

صفحه	عنوان	فهرست مندرجات
۱	چکیده	۱
۳	۱- مقدمه	۳
۷	۲- کلیات	۷
۷	۲-۱- وضعیت جهانی تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی	۷
۲۱	۲-۲- بررسی و معرفی وضعیت موجود ماهیان گرمابی کشور	۲۱
۲۵	۲-۳- تنوع گونه ای ماهیان گرم آبی در ایران و جهان	۲۵
۲۸	۲-۴- روش های مختلف پرورش ماهی های گرم آبی	۲۸
۳۰	۲-۵- نیازهای اساسی ماهیان گرم آبی	۳۰
۳۷	۲-۶- اختصاصات مولدین برای جایگزینی	۳۷
۳۹	۳- مواد و روش ها	۳۹
۳۹	۳-۱- ورود بچه ماهیان نسل F1 به کشور	۳۹
۴۱	۳-۲- ویژگی کارگاه محل پرورش در استان گلستان	۴۱
۴۳	۳-۳- توزیع ماهیان در استخرهای پرورشی	۴۳
۴۶	۳-۴- بیومتری و انجام محاسبات رشد	۴۶
۴۷	۳-۵- محاسبات و آنالیز آماری	۴۷
۴۸	۴- نتایج	۴۸
۴۸	۴-۱- اندازه گیری فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب	۴۸
۴۸	۴-۲- روند رشد پرورش بچه ماهیان نوس در سال اول در استان گلستان	۴۸
۵۰	۴-۳- روند رشد ماهی فیتوفاگ	۵۰
۵۰	۴-۴- روند رشد ماهی کپور معمولی	۵۰
۵۱	۴-۵- روند رشد ماهی آمور	۵۱
۵۱	۴-۶- روند رشد ماهی بیگک هد	۵۱
۵۲	۴-۷- روند رشد پیش مولدین وارداتی	۵۲
۵۵	۵- بحث و نتیجه گیری	۵۵
۵۹	پیشنهادهای اجرایی و پژوهشی	۵۹
۶۱	منابع	۶۱
۶۴	چکیده انگلیسی	۶۴

چکیده

افزایش اجتناب ناپذیر نرخ رشد جمعیت و کاهش منابع غذایی، انسان ها را وادار به استفاده از منابع جدید غذایی به منظور تامین نیازمندی های غذایی و ادامه حیات خویش نموده است. تولید ماهیان گرم آبی بعنوان یکی از مهمترین منابع پروتئینی از توجه خاص در حوزه ابزی پروری برخوردار بوده بطوری که در کشور ج.ا. ایران نیز با قدمتی قریب به ۸۰ سال در حال تولید و توسعه است. تولید کپور ماهان در کشور به رغم دستاورد های ارزشمند خود دارای برخی ملاحظات و توجهاتی است که در صورت پرداختن به آنها موضوع تولید اقتصادی و پایداری تولید بعنوان رکن اساسی محقق میگردد. یکی از مهمترین موضوعات توجه به اصلاح نژاد و داشتن برنامه اصلاح نژادی و غربال گری بوده بطوری که مانع از افزایش ضریب همخونی جمعیت کپور ماهیان شده و به دنبال آن از وقوع کاهش بهره اقتصادی مزارع ناشی از کاهش نرخ رشد ماهیان و نیز کاهش درصد راندمان تکثیر در مراکز مربوطه گردد. در این راستا موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور اقدام به احیای نسل ماهیان گرم آبی از منشا و خواستگاه بومی آنها (بجز کپو معمولی) در کشور چین نموده و روند رشد نمونه های وارده را بررسی نموده است.

این پروژه با مشارکت بنیاد مستضعفان (شرکت کشاورزی و دامپروری ران) و با هدف احیای نسل ماهیان موجود و افزایش راندمان تولید ماهیان گرمابی (کپور ماهیان) صورت پذیرفت. بچه ماهیان در تیر ماه سال ۱۳۹۲ در طی دو مرحله از کشور چین به فرودگاه بین المللی امام خمینی وارد گردید. ماهی ها بلافاصله به استخر های خاکی و محل قرنطینه (کارگاه تکثیر عقیلی مستقر در شهرستان آزادشهر) به صورت حمل زمینی با کامیون سردخانه دار انتقال یافتند. برای بارور سازی استخر علاوه بر کود پایه، در طی دوران پرورش از کودهای آلی (گاوی) به میزان ۲۴ تن در هکتار به صورت شیرابه (اسلاری) هر دو روز یکبار و از انواع کودهای معدنی (شیمیایی) به میزان ۱۰۱۲/۵ کیلوگرم هر سه روز یکبار استفاده گردید. برای تغذیه ماهی کپور علاوه بر غذای طبیعی استخر از غذای کنساتره و برای تغذیه ماهی آمور نیز از علوفه تازه (یونجه) استفاده گردید. در محل قرنطینه ابتدا بچه ماهیان هر گونه، جداگانه درون تانکهای فایبر گلاس (مجهز به هوادهی و آب جریاندار) با آب محیط سازگار شده و سپس به آن رها سازی گردیدند. صبح روز بعد بچه ماهیان پس از شمارش دقیق و زیست سنجی اولیه با رعایت کامل اصول حمل و نقل ماهیان در استخرهای خاکی شماره ۲ و ۴ آن واحد که از قبل آماده سازی شده بودند، ذخیره سازی شدند. ترکیب گونه های ماهیان استخر شماره ۲ از کل ۶۸۴ قطعه ذخیره سازی شده گونه کپور معمولی (۳۶۱ قطعه)، سرگنده (۵۰ قطعه)، نقرهای (۱۳۱ قطعه) و آمور (۱۴۲ قطعه) و این ترکیب را تعداد کل ۵۶۰ قطعه در استخر شماره ۴ گونه کپور معمولی (۱۹۵ قطعه)، سرگنده (۶۹ قطعه)، نقرهای (۱۸۰ قطعه) و آمور (۱۱۶) در نظر گرفته شد.

با انجام زیست سنجی ماهیان پارامترهای رشد و بقا در طول دوره پرورش مقایسه شد. نرخ رشد ماهی کپور معمولی، بیگک هد، فیتو فاگک و آمور به ترتیب معادل ۹، ۱۶، ۱۶ و ۱۴ بدست آمد. نتایج نشان داد که میزان

تولید در دو استخر ۲ و ۴ معادل ۳۴۷۳ کیلو در هکتار بوده که با توجه به تولید جاری در استخر های شاهد آن مرکز (۲۷۰۰ کیلو در هکتار) در سال ۱۳۹۳ در مجموع ۳۱ درصد افزایش و نسبت به متوسط میزان تولید در کل استان (۳۰۰۰ کیلو در هکتار) در سال ۱۳۹۳ نیز ۲۶ درصد و نسبت به میزان متوسط تولید حدود ۳۴۰۰ کیلو در هکتار در سال ۱۳۹۳ در کل کشور ۲ درصد افزایش نشان داد. نتایج این بررسی نشان داد که با ورود نسل F1 ماهیان گرم آبی در دستور کار مراکز تکثیر و پرورش ماهیان کشور می توان انتظار افزایش تولید به میزان حداقل ۱/۵ برابر ظرفیت فعلی را در استان گلستان با حفظ شرایط موجود و اعمال مدیریت هوادهی داشت.

واژه های کلیدی: استان گلستان ، نسل F1، احیای نسل، ماهیان گرم آبی، کشور ج.ا. ایران

۱- مقدمه

لزوم اجرای طرح هایی که منجر به افزایش بهره وری و پایداری تولید میشوند در شرایط ویژه کشور از اهمیت خاصی برخوردار می باشد. در عرصه تولید ملی توجه به آن دسته فعالیت هایی که ضمن ایجاد درآمد مناسب، باعث تامین امنیت غذایی و بهره مندی اقشار مردم از منابع پروتئین سفید میشود از اهمیت دو چندان برخوردار بوده است.

در کشور ما تا چند ساله اخیر برنامه ای برای احیای نسل ماهیان گرم آبی وجود نداشته است و اهم فعالیت های پرورشی در صنعت شیلات کشور منحصر به پرورش بچه ماهیان انگشت قد در اندازه ۲ تا ۳ گرم بوده است. در نظر گرفتن تسهیلات و اعتبارات مورد نیاز، جهت ایجاد زمینه مناسب به منظور شکوفایی و ایجاد تحول در «صنعت پرورش ماهیان گرم آبی» ضمن ایجاد انگیزه سرمایه گذاری بخش خصوصی در پایداری صنعت نقش بسزایی ایفا می نماید. در عین حال در راستای دستیابی به اهداف توسعه در برنامه پنجم در بخش پرورش ماهیان گرمابی و استفاده بهینه از منابع آب و امکانات بالقوه مزارع موجود، اعمال مدیریت بهینه در ظرفیت های بالقوه و همچنین با توجه به محدودیت شدید منابع آب و اراضی مستعد از یک سو و راندمان پایین تکثیر ماهیان گرم آبی در کشور از سوی دیگر، لزوم اجرای طرح احیای نسل مولدین کپور ماهیان چینی و معمولی در کشور ضروری است.

امروزه ثابت شده است که تلاقی های مداوم در عرصه تکثیر ماهیان ضمن ایجاد هم خونی و بارز نمودن صفات نامناسب پرورشی، کاهش راندمان تکثیر و همچنین کاهش ضریب رشد ماهیان پرورشی و به تبع آن کاهش درآمد را در مزارع به دنبال دارد.

با احیای نسل کپور ماهیان موجود در کشور از طریق وارد کردن منابع اصلی این گونه ها از محیط های طبیعی و از کشور های مبدا و پرورش مولدین در شرایط کشور امکان تهیه تخم و مواد تناسلی از آنها فراهم آمده و ضمن ایجاد گله های مولدین اهلی و پرورش مصنوعی این ماهیان امکان شناسنامه دار کردن آنها برای اولین بار در کشور فراهم آورد. هدف از اجرای این طرح تامین نیاز مولدین ماهیان کپور کشور از طریق واردات مولدین نسل F1 و یا وحشی می باشد. از جمله اهداف اصلی طرح:

- ۱- تقویت زیر ساخت گونه ای ماهیان گرم آبی کشور
 - ۲- توانمند سازی مراکز تکثیر ماهیان گرم آبی در ارائه محصولات با کیفیت بالاتر
 - ۳- افزایش بهره وری در راندمان تکثیر ماهیان گرم آبی
 - ۴- کاهش اثرات نامطلوب ناشی از هم خونی گونه های موجود در کشور
- سایر دستاورد های اجرای این طرح شامل زیرمنه سازی برای:
- ۱- ایجاد فرصت های شغلی جدید و پایداری شغل های فعلی کشور
 - ۲- تحصیل درآمد بیشتر ناشی از تحول در نظام تکثیر و تولید بچه ماهی در کشور

۳- کمک به سامانه مدیریت پرورش و تکثیر در امر تولید پایدار

۴- فراهم نمودن زمینه های ایجاد فن آوری مولد سازی با استفاده از مولدین نسل F1

و در نهایت تهیه شناسنامه مولدین برای اولین بار در کشور خواهد بود.

در دهه سوم قرن بیستم یعنی سالهای ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰ تکثیر نیمه مصنوعی ماهی آمور و کپور نقره ای در چین متداول گردید. برای این منظور ماهیهای مولد رسیده و آماده تخمیزی را در رودخانه محل صید کرده و به کارگاههای مخصوص انتقال داده و در آنجا تکثیر می نمودند. اولین تولید مثل مصنوعی ماهیان در سال ۱۸۵۳ به نام هونیژ در هونین گنتاسیس شد. در سال ۱۸۵۶ یک نفر روسی به نام وراسکی روش لقاح خشک را انجام داد. به علت توسعه جهانی روشهای تکثیر مصنوعی ماهیان، دستگاههای ارایه شده در این زمینه دائما تغییر و تکمیل یافته و روشهای تخم و اسپرم گیری نیز به شدت مکانیزه شده اند. سالهای ۱۶۰۰-۱۴۰۰ میلادی، تکثیر گزینشی ماهی کپور آغاز گردید و استفاده از گونه های مختلف کپور بوسیله تکثیر کنندگانی که می کوشیدند ماهیهایی با رشد سریعتر را تولید نمایند، توسعه یافت. بر اساس مطالعات توسعه منطقه ای شیلات در آبهای داخلی در منطقه زاگرس میانی (گزارش شماره ۱۱، شناخت و ارزیابی وضع موجود فعالیت ها و محیط فن آوری مهندسی مشاور رویان دفتر طرح و توسعه) فعالیت آبری پروری در آبهای داخلی ایران بر اساس اسناد و مدارک موجود با واردات تخم چشم زده گونه ماهی قزل آلا رنگین کمان با هدف بازسازی ذخایر آسیب دیده آبهای داخلی و توسعه ورزشی و همچنین واردات گونه کپور علفخوار به منظور مبارزه بیولوژیکی و جلوگیری از توسعه بی رویه پوشش گیاهی تالاب انزلی در دهه ۱۳۴۰ آغاز گردید.

شناسایی، انتخاب و معرفی گونه های ماهیان گرمابی سازگار با عملکرد کمی و کیفی بیشتر، نسبت به گونه های تجاری موجود، به منظور جایگزینی با گونه های نامناسب تولید شده و یا استفاده در احداث استخرهای جدید، همچنین مشخص نمودن گونه های تلقیح کننده مناسب، از اهداف توسعه در بخش اصلاح گونه های ماهیان گرمابی می باشد. گونه های تجاری موجود بطور تصادفی در اثر تعزق صفات ناشی از تولید ماهیان گرمابی در اسارت بوجود آمده اند. با توجه به هتروزیگوت شدن شدید ماهیان گرمابی، نتایج حاصل از تکثیر حتی در خصوص یک مولد می تواند دارای صفات و خصوصیات بسیار متفاوتی باشد. سابقه و قدمت تکثیر ماهیان، در عین حال فنوتیپهای موجود گرمابی ایران کم است. گونه های ماهیان گرمابی موجود در ایران بدون کار اصلاحی ایجاد شده اند و توسط پرورش دهندگان علاقه مند، در سطح محدودی از تنوع ژنتیکی انتخاب و تکثیر شده اند. مسلم است در صورت بررسی و شناسایی گونه های و فنوتیپها پتانسیل افزایش تولید ماهیان گرمابی از لحاظ خصوصیات کمی و کیفی برتر نسبت به گونه های موجود وجود دارد... باوجود اینکه سطح زیر تولید ماهیان گرمابی در ایران هر ساله افزایش یافته است ولی متاسفانه میزان تولید در واحد سطح تغییر نکرده است ولی بر عکس در کشورهای آسیایی میزان تولید در واحد سطح سیر صعودی را پیموده است. که این زنگ خطر جدی برای صنعت تولید ماهیان گرمابی در کشور می باشد.

با توجه به گستردگی آب و هوایی مناطق پرورشی نمی توان گونه های محدود تجارتي موجود را جهت کلیه مناطق پرورشی توصیه نمود. در عین حال خصوصیات اقلیمی، آبی و خاکی مناطق مختلف پرورشی خصوصاً مناطق جدید مورد مطالعه قرار نگرفته است و نیز گونه های تجاری موجود با توجه به نیازهای اکولوژیکی آنها، مناسب برای تمام نقاط پرورشی نیستند. با بررسی گزارشات موجود از وضعیت عملکرد ماهیان گرمابی در استانهای مختلف مشخص می شود که میزان تولید در هکتار در استانهای مختلف بسیار متفاوت و تغییرات پتانسیل تولید حتی تا چهار برابر نیز گزارش شده است که بخشی از این تغییرات مربوط به ناسازگاری گونه های استفاده شده در این مناطق می باشد. وضعیت جمعیت مولدین بسیار اسف بار است. بطوریکه بر اساس بررسیهای انجام شده، در حال حاضر به ازای هر ۴-۵ عدد ماهی ماده فقط یک ماهی نر موجود بوده که آن هم اغلب نامطلوب است و چه بسا تطابق لازم با تخم کشی رقم ماده موجود در استخر را نداشته باشد. بخشی از کاهش و پایین بودن عملکرد در واحد سطح مربوط به فقدان گونه های نر مناسب برای گونه های تجاری تولید شده و نیز تعداد ناکافی آنها می باشد.

با توجه به دو جنسی بودن و خارجی بودن لقاح، اگر عملیات اصلاح نژاد مثل دورگه گیری یا آمیزش دودمانی انجام شده و تفرقه ژنتیکی شدیدی اتفاق می افتد و ماهیان تولید شده از نظر قدرت رشد، جذب عناصر، مقاومت به بیماری و غیره تفاوت زیاد بروز می دهند. بنابراین در استخرهای گرمابی موجود این غیر یکنواختی به چشم می خورد که ناشی از عدم اعمال مدیریت صحیح تکثیر است. لذا توجه به دودمان های همخون که با روش دورگه گیری جهت پروراندی حاصل شده اند از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

اکثر استخرهای گرمابی کشور در مناطقی واقع شده اند، که دارای آب کم کیفیت می باشند، کم آبی و کیفیت پایین آب باعث کاهش میزان محصول شده است. متأسفانه مولدین مورد استفاده در استخرهای گرمابی نامناسب بوده و هیچ گونه توجهی به انتخاب مناسب مولد نشده است. لذا تحقیقات برای یافتن مولدین مناسب برای تولید ماهیان مقاوم به کیفیت بد آب (و سمیت املاح) لازم است، تا بتوان هم دامنه آبهای قابل استفاده برای ماهیان گرمابی را وسیع تر کرد و هم مناطق بیشتری را به زیر تولید برد.

در عین حال بیماری های انگلی و قارچی یکی از مهمترین بیماریهای ماهیان گرمابی در ایران بوده و سالیانه تعداد زیادی از ماهیان گرمابی موجود در اثر این بیماری از بین می روند که به علت نبود ماهیان گرمابی امکان به گزینی آنها تا کنون وجود نداشته است. در حالیکه تمام هزینه های مربوط به آب و کود دهی و غیره به علت وجود عوامل موثر این بیماری در سطح استخرها پرداخت می شود. بنابراین با استفاده از ماهیان مقاوم به بیماری سالیانه مقدار زیادی به تولید ماهی کشور افزوده خواهد شد. در مناطق پرورش ماهیان گرمابی با توجه به کیفیت بد آب و بستر و کم آبی تقریباً امکان کشت هیچگونه آبزی دیگری بغیر از ماهیان گرمابی فراهم نیست، بنابراین بایستی نسبت به یافتن گونه ها و مولدهای به گزینی شده و مقاوم در بین گونه های موجود و فنوتیپ های موجود و یا از طریق هیبریداسیون درون و بین گونه ای اقدام نمود. در واقع میتوان اظهار داشت که تا کنون به جز اندک

پژوهش های صورت گرفته هیچگونه اصلاح نژادی در زمینه ماهیان گرم آبی کشور صورت پذیرفته است . در عین حال اهمیت موضوع احیای ذخایر کپور ماهیان موجود در کشور مورد تایید متخصصین بوده و در برنامه های متعدد از قبیل برنامه راهبردی ماهیان گرم آبی که توسط وزیر محترم وقت جهاد کشاورزی به سازمان شیلات ایران ابلاغ گردیده دیده شده است. بنا بر این این پروژه با هدف احیای نسل مولدین ماهیان گرم آبی کشور و ایجاد تنوع ژنتیکی در جمعیت ماهیان کپور داخل کشور از طریق وارد ساختن ماهی کپور از کشور چین و تولید لاین اجداد از کپور ماهیان چینی و توسعه صفات اقتصادی از طریق فعالیت های اصلاح نژادی صورت پذیرفته است.

۲- کلیات

۲-۱- وضعیت جهانی تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی

تکثیر و پرورش آبزیان (Aquaculture) واژه ای است که مفهوم کشت و پرورش جانوران و گیاهان آبی در آب شیرین، لب شور و آب دریا را در بردارد. پیدایش ماهیان را به ۴۰۰ میلیون سال پیش تخمین می زنند. تنوع و تکامل ماهیان امروزی از ۱۵۰ میلیون سال پیش به هنگامی که با از بین رفتن خزندگان عظیم الجثه و آمونیتها برای سایر اشکال جانوری جایی باز کرد، آغاز شده است. ماهیان اولیه ای که در دورانهای پیشین زمین شناسی از بین رفته اند، شباهتهای کمی با ماهیان فلسدار بومی امروزی داشته اند. در آبهای شیرین کره زمین حدود ۵۰۰۰ نوع ماهی زندگی می کند که ۷۰ نوع آن متعلق به خود رودخانه ها، نهرها، دریاچه ها و برکه های این منطقه اند. بیشترین تنوع انواع ماهیان را می توان در حوضه علیای رودخانه دانوب مشاهده کرد که ۵۰ نوع مختلف ماهی در آن زندگی می کند.

اولین قدم بزرگ درباره تکثیر و پرورش ماهیان در آبهای طبیعی بوسیله دانشمند آلمانی بنام استفان لودویک یاکوبی^۱ (۱۷۸۴-۱۷۱۱) برداشته شد، بوسیله این دانشمند درباره بیولوژی و تولید مثل ماهیان تحقیقات بسیار جالبی انجام یافت. قبل از کشفیات یاکوبی دانشمندان فکر می کردند که ماهیان نیز مانند جانوران خشکی لقاح تخم را در داخل بدن خود انجام می دهند.

کارل لینه^۲ (۱۷۷۸-۱۷۰۸) فکر می کرد که ماهیان نر اسپرم خود را در آب ریخته و ماهی ماده اسپرم خارج شده را به خود جذب کرده و بدین ترتیب عمل لقاح به وقوع می پیوندد، فعالیتهای یاکوبی در طی سالهای ۱۷۶۴ الی ۱۷۶۵ منجر به تالیف کتاب تکثیر و پرورش ماهی گردید که در این کتاب نه تنها درباره تکنیکهای باروری مصنوعی ماهی سخن رفته بود بلکه ثابت گردید که فعل و انفعالات لقاح تخم در آب انجام می شود. کشف یاکوبی خدمت بزرگی به توسعه پرورش ماهی به منابع آبها نموده و در نتیجه علوم بیولوژی توسعه یافت ولی در طول زندگی وی گسترش وسیعی پیدا نکرد. در سال ۱۸۴۲ ماهیگیر فرانسوی بنام ژرف دمی^۳ با همکاری آنتوان ژگن^۴ بطور موفقیت آمیزی آزمایشات یاکوبی (باروری مصنوعی تخم ماهی) را تکرار کردند. یکی دیگر از اهالی فرانسه بنام ژان ویکتور کوست^۵ که خود جنین شناس بود بطور جدی روش باروری مصنوعی تخم ماهی را در صنعت تکثیر و پرورش ماهی دنبال نمود. نامبرده تکنیک انکوباسیون تخم ها را تکمیل نمود و دستگاه انکوباسیون را ابداع نمود و همچنین روشهای علمی پرورش ماهی را بوجود آورد. اظهارات کوست در صنعت تکثیر و پرورش ماهی نه تنها در میان دانشمندان و پرورش دهندگان ماهی مورد قبول بود بلکه مورد تایید اعضای حکومتی فرانسه نیز قرار گرفت. در سال ۱۸۵۲ در فرانسه اولین کارگاه پرورش ماهی به نام

^۱- Stephen Ludwig Yacobi

^۲- Karl Linne

^۳- J. Demmi

^۴- A. Jegen

^۵- J.V. Kost

گیونین گن ایجاد شد که با انکوباتورهای نوع کوست مجهز بود. با پایه گذاری این کارخانه تکثیر و پرورش مصنوعی ماهیان به حقیقت پیوست. ولادیمیر پاولوویچ وراسکای ۶ (۱۸۶۲-۱۸۲۹) ماهی شناس بزرگ روسیه اولین پایه گذار تکثیر و پرورش ماهی در شوروی شناخته شد. نامبرده ابتدا آزمایشاتی روی باروری مصنوعی تخم ماهی Nalim (نوعی ماهی درنده بدون فلس که پوستش لکه دار است) به طریقه خشک انجام داد ولی چندان موفقیتی در بر نداشت. در سال ۱۸۵۵ نامبرده آزمایشات زیادی را با نمونه های مختلف تخم ماهیان بخصوص قزل آلا انجام داد. وی متوجه شد که همه تخم ها لقاح پیدا نکرده بلکه فقط ۲۰-۱۰ درصد تخمها لقاح پیدا نموده و بقیه از بین می روند.

عیب کار متقدمین تکثیر مصنوعی ماهی نظیر یاکوبی و دمی این بود که آنها در ترکیب اسپرم و تخم فاصله ایجاد می کردند و در نتیجه از قدرت باروری آنها می کاستند و همیشه درصد لقاح بسیار پایین بود. وراسکای علاوه بر تحقیق و تکمیل لقاح مصنوعی تخم ماهی، با ایجاد کارخانه تکثیر و پرورش ماهی در شهر گورنیکول ۷ روسیه مطالعات و تالیفات متعددی در مورد تکنیک نگاهداری اسپرم به مدت طولانی، انکوباسیون تخم ها، نگاهداری لارو ماهی و تغذیه آن ها، تکنیک حمل و نقل تخم های لقاح یافته و ماهی زنده به عمل آورد و همچنین با ایجاد استخرهای گوناگون روشهای پرورش و رشد ماهیان را ابداع نمود. این شخص از طرف اتحادیه کشاورزی مسکو و آکادمی علوم فرانسه به دریافت مدال طلا نائل گردید. بعد از وراسکای دانشمندان بزرگ دیگری در شوروی دنباله کارهای او را گرفته و در حقیقت علوم و صنعت تکثیر و پرورش ماهی، تشکیل انستیتوهای مختلف تحقیقاتی و آزمایشگاههای علمی که دانشمندان بزرگی نظیر نیکولسکی ۸، آگریم ۹، و اصغر آندریوویچ بورودین ۱۰، آرنولد ۱۱، سالداتف ۱۲، کوچین ۱۳، درژاوین ۱۴ در آنها کار و مطالعه نموده اند سبب گردید که در طی سالهای ۱۹۲۱ تا ۱۹۲۸ اساس تئوری و عملی تکثیر و پرورش ماهی بنیاد شود و در سال ۱۹۲۸ در تمام روسیه مجتمع صنعت پرورش ماهی تشکیل شد و موفق گردید که ۴/۱۵ میلیارد از انواع Normative پرورش ماهیان اهلی در مراحل مختلف زندگی و تعیین میزان مقاومت ماهیان در مقابل شرایط محیط زیست تهیه شده بود در نتیجه تکامل علوم و صنایع پرورش ماهی، اتحاد جماهیر شوروی (سابق) توانست در تمام آبهای مملکت خود نظیر دریای آرف، آرال، بالتیک، دریای سفید، دریای خزر، دریای سیاه و همچنین در آبهای خاور دور و رودخانه ها و سدهای داخلی و دریاچه های سیبری اقدام به تکثیر مصنوعی و پرورش ماهی نماید.

⁶ - V.P.Vraskii

⁷ - Gobrnikol

⁸ - Nikolski

⁹ - A.A.Grim

¹⁰ - Borodin

¹¹ - Arnold

¹² - Saldatov

¹³ - Kotchin

¹⁴ - Derzhavin

در دهه سوم قرن بیستم یعنی سالهای ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰ تکثیر نیمه مصنوعی ماهی آمور و کپور نقره ای در چین متداول گردید. برای این منظور ماهیهای مولد رسیده و آماده تخمیزی را در رودخانه صید و به کارگاههای مخصوص انتقال و در آنجا تکثیر می نمودند. این موضوع سرعت پیشرفت حاصل نمود تا اینکه در دهه بعد چینی ها توانستند سالانه میلیونها بچه ماهی تولید و در اختیار پرورش دهندگان قرار دهند. تولید و توزیع بچه ماهی انواع کپور چینی بخصوص هنگامی اوج گرفت که تکثیر صد در صد مصنوعی آن از طریق تزریق هورمون به مولدین در کارگاهها انجام گرفت، که از این طریق علاوه بر بدست آوردن بچه ماهیهای یکدست و یکنواخت و خالص، با قرنطینه محیط کار، جلوگیری از آلودگی بچه ماهی بخوبی عملی گردید.

اولین تولید مثل مصنوعی ماهیان در سال ۱۸۵۳ به نام هونیژ ۱۵ در هونین گن ۱۶ تاسیس شد. در سال ۱۸۵۶ یک نفر روسی به نام وراسکی ۱۷ روش لقاح خشک را انجام داد. به علت توسعه جهانی روشهای تکثیر مصنوعی ماهیان، دستگاههای ارابه شده در این زمینه دائما تغییر و تکمیل یافته و روشهای تخم و اسپرم گیری نیز به شدت مکانیزه شده اند. سالهای ۱۶۰۰-۱۴۰۰ میلادی، تکثیر گزینشی ماهی کپور آغاز گردید و استفاده از گونه های مختلف کپور بوسیله تکثیر کنندگانی که می کوشیدند ماهیهای با رشد سریعتر را تولید نمایند، توسعه یافت، پرورش دهندگان ماهی کپور، همواره در جستجوی روشهای بهتری در زمینه تکثیر ماهی بودند، تا اینکه این توفیق در محلی که کمتر انتظار آن می رفت حاصل گردید. توماس دویش ۱۸ در سال ۱۸۱۳ متولد گردید و فرزند شیلات دانوب بود. هنگام کودکی بیشتر وقت آزاد خود را در سواحل دانوب و حوالی آن می گذراند. او ضمن مشاهدات دقیق و کنجکاوانه خود متوجه گردید، در اوقاتی از سال که دانوب به علت ذوب یخهای آلپ در حال طغیان بود، ماهی کپور تخمیزی می نماید. بعدها او خود رئیس شیلات شد و بنا بر ماهیت کارش، به نواحی مختلفی از اتریش سفر نمود. ولی هرگز مشاهدات زمان کودکی خود را فراموش نکرده و در یک نقطه آفتابگیر و در عین حال محفوظ، استخری کوچک ساخت. زهکشی و خشک کردن این استخر کاملا امکانپذیر بود. در آن بذر انواع علوفه سخت ساقه کاشت و آنرا از آب مناسب پر نمود. سپس تا رسیدن دمای آب به حد دلخواه، آنرا بحال خود رها نمود. بعد سه ماهی کپور را که وقت تخمیزی آنها نزدیک بود، در آب استخر رها کرد. ماهیهای کپور تخمیزی نمودند و برای خارج نمودن ماهیهای مولد، سطح آب را تقلیل داده و سپس استخر را دوباره با آب گرم نمود. اینکار با موفقیت بسیار زیادی بارها تکرار گردید مدتی بعد، فردی بنام هوفر ۱۹ طرح دویش را اندکی تغییر داد، بدلیل آنکه وی در منطقه ای مرتفع تر و بنابراین سردتری مبادرت به پرورش ماهی کپور می نمود، شیب کف استخر هوفر خیلی بیشتر از شیب تعیین شده در طرح دویش

15- Hunigue

16- Huningen

17- Wrasski

18- Thomas Dubish

19- Hufer

است، هوفر کوشید از طریق افزودن عمق استخر در یک طرف، مدت زمان سرد شدن آب را نسبت به استخر دوبیش، طولانی تر گرداند، بنابراین ظاهراً طرح هوفر جهت اجرا در مناطقی مانند جزایر بریتانیا مناسب تر است. پس از جنگ جهانی دوم، تحولات گسترده ای در تمام صنایع بوقوع پیوست که صنعت پرورش ماهی نیز از این روند مستثنی نبود. داروهای موثر در باروری انسان و حیوان تولید گردیده و مورد استفاده قرار گرفت. ثابت گردید که غده هیپوفیز در بسیاری از موجودات، نقش های متعددی را ایفا می نماید. دوره تخمیزی در مورد ماهی کپور فقط ۵-۸ ساعت بوده و پیش رس نمودن تخمیزی ماهی کپور مستلزم تزریق هورمون هیپوفیز است. استفاده از غده هیپوفیز در زمینه وادارسازی ماهیهای مولد به تخمیزی، گاهی بزرگ بوده و از مزایای بیشماری برخوردار است.

در سال ۱۹۵۸ برای اولین بار محققین پرورش ماهی در آبهای شیرین استان کوانگ دونگ از طریق تزریق هیپوفیز کپور معمولی به مولدین کپور نقره ای و سرگنده در مراکز تکثیر موفق به تولید بچه ماهی شدند. در پاییز همان سال، محققین استان زی جیانگ از طریق تخمیزی القایی و به کمک HCG موفق به تکثیر مصنوعی کپور نقره ای و سرگنده شدند. در سال ۱۹۶۰ تکثیر مصنوعی کپور علفخوار نیز به نتیجه رسید. تولید انبوه بچه ماهی جهت عرضه به بازار در سال ۱۹۶۱ در چین شروع شد و در سال ۱۹۶۲ بیش از ۱۲۰۰ میلیون بچه ماهی انواع کپور چینی در این مملکت تولید گردید. در سال ۱۹۶۳ از طریق تکثیر مصنوعی موفق شدند بچه ماهی کپور سیاه را نیز تولید نمایند. تنها طی ۶ سال، تکثیر مصنوعی ۴ گونه اصلی کپور چینی با موفقیت به انجام رسید.

در سال ۱۹۷۴ کار ساخت مصنوعی هورمون LRH (آزادسازی زرده تخم) با موفقیت به پایان رسید. در سال ۱۹۷۵ هورمونی مشابه به نام LRH-A با اثر بیشتر ساخته شد و در ضمن باعث افزایش میزان اثر هورمون و کاهش هزینه آن گردید. تکثیر مصنوعی کپور ماهیان چینی همچنان بیش از پیش در حال توسعه می باشد. در سالهای ۱۹۸۸-۱۹۹۰ تولید ترکیبات جدیدی برای تحریک بلوغ ماهیان طی تکثیر مصنوعی آنها، در کانادا و شوروی سابق پایه گذاری گردید. شرکت Syndel Laboratories Ltd. در شهر ونکوور تولید ماده تجاری جدیدی بنام Ovariin و موسسه آبری پروری پوشکینو در روسیه ساخت ترکیباتی از سری Nerestin را آغاز نمودند. فعالیت اصلی در زمینه استفاده صنعتی از Nerestin1 که توسط مجتمع علمی - تولیدی آبری پروری پوشکینو تولید می شود، در موسسه شیلاتی بالیک چی در ازبکستان در فصول تکثیر ماهی طی سالهای ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ انجام پذیرفت. در سال ۱۹۸۹، در نتیجه استفاده از این ماده میزان لارو حاصل از ماهیان علفخوار حدود ۵۰٪ برنامه تعیین شده بود که در سال ۱۹۹۰ نتیجه تکثیر این ماهیان کاملاً طبق برنامه انجام گرفت.

اگر چه چینی ها در امور پرورش این ماهیها و تکنولوژی مربوط به آن سهم خاصی دارند، با وجود این توفیق تکثیر مصنوعی آنها از طریق تزریق هورمون هیپوفیز نصیب یک نفر زیست شناس برزیلی گردید. این اکتشاف بعداً بطور گسترده ای در آسیا، اروپا و آمریکای شمالی مورد استفاده قرار گرفت. در پاره ای موارد حتی می

توان از هیپوفیز ماهیهای پست که ارزش اقتصادی کمی دارند برای این منظور استفاده نمود. چینی ها نیز در سال ۱۹۵۸ با تزریق هورمون غده هیپوفیز توانستند اقدام به تکثیر مصنوعی ماهی آمور و کپور نقره ای در شرایط مصنوعی بنمایند.

برای اولین بار در اواسط دهه ۶۰، تغذیه کپور منحصر با غذای خشک توام با موفقیت انجام شد. دانشمندان و دست اندرکاران علمی ژاپنی سهم مهمی در بهبود و تکامل پرورش ماهی کپور به طریق سنتی (شبیه مرتع داری) ایفا نموده اند.

از حدود ۱۲۰۰۰ سال قبل، در ناحیه ای که امروزه کشور دانمارک خوانده می شود از انسانهای ماقبل تاریخ نئولی تیک ۲۰ پس مانده های آشپزخانه ای خارج از محیط کوچک مسکونی آنها انباشته شده است. بدین ترتیب مکانهای بزرگ جمع آوری زباله بوجود آمد که باقیمانده آشپزخانه ها محسوب و از این طریق وارد تاریخچه فرهنگ بشری شد. این مکانها را می توان به عنوان اولین ایده ها و تفکرات بشر در دفع زباله محسوب کرد و باقیمانده استخوانهای ماهیان در این محلها، می تواند یک شاهد تاریخی باشد که در آن زمان ماهی یک ماده غذایی بوده است، چنین باقیمانده هایی در مراکز تمدن نزدیک منطقه ما وجود ندارد، ولی می توانیم قبول کنیم که ماهی در اینجا نیز به عنوان یک ماده غذایی مورد استفاده قرار می گرفته است، زیرا مناطق مسکونی انسانها بیشتر در جوار رودخانه ها و جریانهای غنی از ماهی بوجود آمده است. برای مثال در این مورد می توان تمدن مصریان را ذکر کرد که در ساحل رودخانه نیل بوجود آمده و توسعه یافته است، در زمان فرعونها و در فرهنگ آنان ماهی یکی از غذاهای مهم مردم به شمار می رفت. در چهارمین کتاب حضرت موسی ۱۱/۴، از کودکان بی خانمان اسرائیلی خبر می دهد که در پیش از ۳۰۰۰ سال به هنگام فرار از صحرای سینا، ماهیانی را به خاطر می آورند که در وطن از دست رفته خود (مصر) به راحتی و مجانی در اختیار داشتند. با توجه به نکات ذکر شده در بالا، ماهی در طی چندین قرن اهمیت خود را یافت و نقش مهمی از نظر اقتصادی و اجتماعی ایفا کرد و از نشیب و فرازها موفق بیرون آمد.

اگرچه توسط بعضی متخصصین آمریکایی و روسی حداکثر سن تاسماهیان را ۱۰۰ سال تخمین زده اند که مطابق با واقعیت نیز است، ولی این موضوع احتیاج به بررسی مجدد دارد، این امر در مورد ماهی اسبله که به چند صد کیلوگرم در دریاچه ها می رسد نیز صادق است.

انسانها از حدود ۱۲۰۰۰ سال پیش در دیواره غارهایی که در آنها زندگی می کردند، تصاویر مختلفی از ماهیان را حک کرده اند. محققین باستان شناسی این باقیمانده های تمدن از دورانهای قدیم را دلیلی برای قبول این مطلب می دانند که اجداد ما قبل تاریخ انسان تنها شکارچی نبوده بلکه همزمان صیاد نیز بوده اند. آنها طعمه خود را با دست گرفته یا با سنگ و اشیای گزری شکل آن را زده یا اینکه طعمه را با چوبهای نوک تیزی محاصره می کرده اند.

صیادان ماقبل تاریخ در محدوده منطقه ما (آلمان) قلابهای استخوانی و نیزه های تهیه شده از شاخ گوزن را در ۵ هزار سال قبل از میلاد مسیح ساخته اند، ساخت وسایل فوق معاصر عصر حجر بوده و زمانی است که انسان محل زندگی خود را در کنار دریاچه های مسطح بنا کرده است. ساکنین دهکده های با خانه های چوبی، با تکنیک تورسازی از الیاف گیاهی آشنایی داشته اند. این تور با خاک رس پخته شده و چوبهای شناور مجهز بدین علت در آب فرو رفته و به طور عمودی قرار می گرفته است.

در کتابهای تخصصی قدیمی می خوانیم، که کپورهای پرورشی ۲۰۰ و یا حتی ۴۰۰ ساله شده اند. در مقابل آن بر حسب نتایج آزمایشهای دقیقی که در این زمینه به عمل آمده است، ماهی کپور عمر بیشتر از ۵۰ سال را نشان نمی دهد. در اشعار تاریخ نویسان قرون وسطی می خوانیم که ماهیان بیشتر از ۲۰۰ سال زندگی می نمایند و آنها برای تایید این مطلب اشاره به اردک ماهی مسنی می کنند، که توسط پادشاه فدریک آند در سال ۱۲۳۰ میلادی در آب رها شده و فیلیپ حکمران منطقه کور فورست در هالدلیبرگ در سال ۱۴۹۷ آن را خورده است. بنابراین آنچه که در خصوص تاریخچه پرورش ماهی در جهان آورده شده متفاوت بود. بیشترین مولفین سابقه این فعالیت مفید را ۲ الی ۴ هزار سال قبل از میلاد مسیح نسبت می دهند. اولین پرورش ماهی در دو مرکز - چین باستان و امپراطور روم شروع شد. فان لی ۲۱ در ۴۷۵ سال قبل از میلاد در عهدنامه چین در مورد تخمیزی و تکثیر ماهی کپور مطالب ارزنده ای نوشته و از آن بعنوان یک شغل پرمفعت یاد کرده است. ارسطو از ماهی کپور یاد کرده و یونانیها و رومی ها ماهی را در استخر پرورش می دادند. این ملل سعی داشتند که بدین وسیله ذخایر ماهی را در آبهای طبیعی حفظ نمایند. انجیل در ایسایاه ۲۲، فصل ۱۹ آیه ۱۰، به پرورش ماهی در استخر و آبگیرها اشاره داشته است. علاوه بر این در نقاشی های مصر باستان، آثاری در زمینه استخرهای پرورش ماهیان زینتی مشاهده می شود. رومیان باستان نیز، نوعی پرورش ماهی در حاشیه ساحل را شروع کرده بودند که هنوز در ایتالیا وجود دارد. در این روش که در دوران قرون وسطی اعمال می شد، ماهیان کپور پس از پرورش، به استخرهای کاخ و حوضچه های آشپزخانه صومعه هدایت می شدند. بدین ترتیب، در تمام طول سال، منبع آماده ای از ماهیان آب شیرین، در اختیار صاحبان کاخ و صومعه قرار می گرفت.

چینیها، گذشته از این که آغازگر پرورش ماهی در جهان بودند، امروزه سرزمینهای اصلی آنها تقریباً نصف تولید جهان را که سالیانه ۴۱/۳ میلیون تن از انواع ماهیان کپور پرورشی است، به خود اختصاص می دهند. مزارع پرورش کپور ماهیان بتدریج در سرتاسر آسیا گسترش یافت و به غرب و اروپا رسید. در خلال دهه ۱۹۳۰، مهاجران اروپایی، پرورش کپور ماهیان را به فلسطین ۲۳ کشاندند و این در حالی بود که زیست شناسان برزیلی، با استفاده از هورمونهای هیپوفیز، روش تخمیزی القایی را در ماهیان ابداع کردند. در همین زمان نیز

21- Fanli

22- Isaiah

23- Palestine

پرورش ماهیان قزل آلا در دانمارک و جاهای دیگر آغاز شد که در پی خود، پرورش سایر آزاد ماهیان را به همراه داشت.

احتمالاً پرورش ماهیان دریایی، در کشور اندونزی، در حدود سال ۱۴۰۰ بعد از میلاد شروع شد. در آن زمان خامه ماهیان جوانی را که در اثر بالا آمدن آب، در حوضچه های ساحلی به دام می افتادند، برای پرورش استفاده می کردند. پرورش خامه ماهی، هنوز هم به صورت یک صنعت مهم، خصوصاً در کشور تایوان رواج دارد با این وجود، پرورش ماهیان دریایی، در چند دهه اخیر، عمدتاً در کشور ژاپن توسعه یافته است و شروع آن، به پرورش ماهیان دم زرد در خلال دهه ۱۹۶۰ مربوط می شود.

پرورش ماهی در مقایسه با پرورش حیوانات خشکی زی، فعالیت بسیار متنوع است زیرا گونه های بسیار زیادی از ماهیان با ویژگی های متفاوت پرورش داده می شوند. انسان در ابتدایی ترین مراحل تکامل، به کشاورزی اشتغال داشت ولی کشت و پرورش آبزیان از روند و گسترش بطئی تری برخوردار بوده است و در ابتدا آبزیان مورد تقاضای بازارهای مصرف صرفاً از طریق صید از ذخایر وحشی تامین می گردیدند. اخیراً این وضع بدلیل زیر تغییر یافته است. ۱) افزایش هزینه های صید آبزیان بواسطه ترقی ارزش اقلامی از قبیل سوخت، تجهیزات و دستمزدها ۲) صید بیش از حد در بسیاری از نواحی به علت افزایش میزان تقاضا ۳) نابودی بسیاری از ذخایر در نتیجه آلودگی محیط زیست آبزیان.

از این رو، آبزیان وحشی گرانتر و دستیابی به آنها مشکل تر گردیده است. در راستای جبران کمبود این منابع مهم غذایی، بسیاری از کشورها، از طریق پرورش آبزیان، مبادرت به تولید بیشتر این فرآورده های دریایی نموده و از این رو بهره برداری از شیوه های جدید پرورش و تولید آبزیان، بویژه تکثیر و پرورش صنعتی با ابعادی وسیع را مورد تشویق و ترویج قرار داده اند. برای پی بردن به وضعیت فعلی پرورش ماهی، بهتر است نگاهی به رشد و توسعه شیلات جهان داشته باشیم. بعد از جنگ جهانی دوم، میزان صید ماهی در جهان، سریعاً افزایش یافت و از ۲۰ میلیون تن، به حدود ۶۵ میلیون تن رسید تا اینکه نهایتاً، در اوایل دهه ۱۹۷۰ دچار سکون شد. صعود قیمت سوخت از یک طرف و کاهش نژادهای ماهیان وحشی از طرف دیگر، منجر به آن شد که میزان رشد صنایع ماهی در سال، به کمتر از ۸ درصد، و صید سالیانه جهان، به حدود ۸۵ میلیون تن برسد، در حالی که رشد جاری جمعیت جهان در سال، به حدود ۲ درصد می رسید. در حال حاضر ماهی به طور متوسط، ۶ درصد میزان کل پروتئین مورد استفاده بشر و ۲۴ درصد پروتئین حیوانی را تشکیل می دهد و بسته به نواحی جغرافیایی مختلف، مقدار آن متغیر است، البته لازم به ذکر است که یک سوم ماهیان صید شده، برای تغذیه حیوانات استفاده می شوند.

تنوع پرورش ماهی را با توجه به میزان متفاوت تراکم نیز می توان ارزیابی کرد و هر یک از آنها، می توانند در شرایط منطقه ای خاص، مناسب باشند. بیش از نصف مزارع پرورشی ماهی دنیا (ماهیان باله دار) به پرورش انواع مختلفی از کپور، خصوصاً کپور چینی به روش پلی کالچر اختصاص دارد. پرورش کپور ماهیان چینی به

روش پلی کالچر، روشی بسیار اختصاصی است که سابقه دیرینه دارد و شاید تنها روش برجسته ای که در دوره های اخیر برای تکمیل این روش انجام شده است، به کارگیری روشهای تخم‌ریزی القایی باشد. با این وجود، هنوز هم صنایع مربوط به آن، موفقترین صنایع پرورش ماهیان باله دار در جهان هستند. بعدها روشهای مشابهی در هند و بنگلادش گسترش یافت که عمدتاً ماهیان کپور هندی را به روش پلی کالچر، در استخرها پرورش می‌دادند. روسیه و اروپای شرقی نیز، مبادرت به پرورش کپور معمولی و گونه‌های وابسته کردند اما شرایط اقلیمی و سایر عوامل سبب شد که این کشورها نتوانند به میزان تولید مطلوب دست یابند.

برای نشان دادن اهمیت جهانی کپور ماهیان پرورشی، کافی است بدانیم که نزدیک به ۴۰ درصد تولید سالیانه جهانی ماهیان آب شیرین به این گونه‌ها اختصاص دارد. تاکنون بیش از ۲۰۰۰۰ گونه ماهی مختلف شناسایی و توصیف شده‌اند اما تنها کمتر از ۱۰۰ گونه از نظر اقتصادی، پرورش داده می‌شوند و بعضاً تا ۳۰۰ گونه نیز ذکر شده است.

گونه‌های زیادی از ماهی کپور وجود دارد، آنها با هم بزرگترین خانواده ماهیان آب شیرین بنام Cyprinidae را تشکیل داده و تقریباً در تمام مناطق دنیا یافت می‌شوند ولی در مناطق قطبی، جنوب آمریکا یا استرالیا، بطور طبیعی دیده نشده‌اند. بسیاری از گونه‌ها بقدری کوچکنند که اندازه برخی از آنها، حتی با وجود رشد کامل، به بیش از یک اینچ نمی‌رسد. بطور کلی زیستگاه اصلی این گونه ماهیها، نواحی دریای خزر بوده و برخی معتقدند که توسط سربازان رومی، از آنجا به غرب، دریای سیاه و رودخانه، دانوب آورده شده است. همچنین کپور ماهیان احتمالاً توسط سربازان امپراطوری چین، در شرق گسترش یافته است. رومی‌ها که قبلاً به دانش پرورش ماهی، بعنوان غذا آگاهی داشتند، دریافتند که ماهی کپور بسیار سریع رشد نموده و تقریباً همه چیز خوار است و نیز قادر به زندگی در آبهای فقیر می‌باشد و از قدرت انطباق بسیار بالایی برخوردار است. احتمالاً برخی از این ماهیهای پرورشی، به رودخانه‌ها بویژه رودخانه دانوب راه یافته و به غرب و شمال مهاجرت نموده و خود را با شرایط آب و هوایی این مناطق منطبق ساخته‌اند. با گذشت زمان ماهی کپور توجه راهب‌ها را به خود جلب نمود. آنها به قابلیت‌های این ماهی خاص پی برده و از آن زمان پرورش ماهی کپور در بسیاری از کشورهای اروپایی، بالتیک و سرانجام در انگلستان تدریجاً گسترش یافت.

بنابراین پرورش ماهی کپور از آسیای شرقی به سراسر دنیا انتشار یافته است که تولید گوشت آن بسیار بالاست، از اینرو استخرهای پرورش ماهیان گرم‌آبی اغلب با پرورش ماهی کپور تداومی می‌شود و پرورش سایر ماهیان گرم‌آبی بعنوان پرورش ثانویه در نظر گرفته می‌شود هرچند امروزه در قسمتهای مختلف جهان این ماهیان نیز مقادیر زیادی از پروتئین مورد احتیاج جمعیت در حال رشد را تامین می‌نمایند.

انواع کپورهای پرورشی پس از چندین سال مطالعات ژنتیکی و اصلاح نژاد بصورت امروزی خود درآمده که دارای رشد مناسب، ضخامت کافی گوشت در بدن، قدرت تولید مثل بالا و مقاوم در مقابل امراض و شرایط مختلف می‌باشد. اخیراً در لهستان پرورش نژاد جدیدی به نام کپور آبی رنگ که رشد سریعتری از دیگر

کپورهای پرورشی را از خود نشان داده است روبه توسعه نهاده است. بسیاری از گونه های ماهیان گرم آبی مانند خانواده کپور ماهیان Cyprinidae بطور مصنوعی در آبهای گرم، شیرین، لب شور یا آب دریا پرورش می یابند. که مهمترین آنها عبارتند از ۱- کپور معمولی Common carp ۲- کپور آینه ای Mirror carp ۳- کپور علفخوار Grass carp ۴- کپور نقره ای Silver carp ۵- کپور سرگنده Big head ۶- کپور لجنی Mud carp ۷- کپور سیاه Black carp ۸- کپور هندی Indian carp ۹- بالاخره دسته ای دیگر از ماهیان گرمسیری و نیمه گرمسیری خانواده ماهی اسبله.

بسیاری از پیوندهای Hibrids بین ماهی کپور و سایر ماهیان نزدیک نسل جدید پرورشی را بوجود آورده که واجد رشد سریعتر و مقاومت در مقابل بیماریها و تغییرات درجه حرارت نسبت به والدین خود می باشند. مانند پیوند بین کپور پرورشی اروپایی (Cyprinus carpio carpio) با کپور آمور وحشی (Cyprinus carpio haemato) شرق آسیا، نسل جدیدی را بنام Kursh carp بوجود آورده که دارای مقاومت بسیاری در مقابل سرما می باشد و حتی ماهی کپور نقره ای یک ماهی رودخانه ای آب شیرین است. اما می تواند در آب کمی لب شور هم زندگی کند و برای پرورش در استخرهای ماهی مناسب است. تا دهه ۱۹۵۰، پرورش کپور نقره ای به چین و جنوب شرق آسیا محدود می شد، و این در شرایطی بود که بچه ماهی آن در رودخانه های بزرگی نظیر یانگ تسه ۲۴ و انشعابات آن و رودخانه غربی ۲۵ صید شد. از شیوه پرورش تک گونه ای (مونوکالچر) ابتدا در اروپای شرقی استفاده شد. در این روش از کپور معمولی که یک گونه غیر بومی بود استفاده به عمل آمد اما پرورش دهندگان ماهی فوراً متوجه شدند که به دلیل مزیت های چند جانبه بایستی از کشت چند گونه ای استفاده نمایند. پرورش ماهی در شیوه پلی کالچر متکی به تولید غذای طبیعی استخر می باشد که از طریق کوددهی حاصل می گردد. مصرف کود در استخرهای ماهی تازه نداشت. این ماده هزار سال است که در چین و قرنهایست در کشورهای دیگر استفاده می شود. ویناروویچ (۱۹۵۷، ۱۹۵۶) کوددهی استخرهای ماهی را در اروپا گزارش کرده است. پرورش ماهی با اردک نیز عمل تازه ای نیست. قرنهایست که اردکها را در استخرهای ماهی در اروپای مرکزی و چین نگهداری می کنند هرچند که مدتهاست این کار در مقیاس تجارتي نبود، تنها بعد از جنگ جهانی دوم بود که پرورش تجارتي ماهی با اردک در اروپا توسعه یافته است (ویناروویچ، ۱۹۷۹).

پرورش ماهی تا حد قابل توجهی در اروپای قرون وسطی در راستای گسترش فرهنگ مسیحیت رشد نمود. زنان و مردان روحانی که در صومعه ها زندگی می کردند اولین کسانی بودند که پرورش ماهی را در اروپا بطور مقدماتی سازماندهی کردند. سنت پرورش ماهی به صورت مشخصی در اروپای مرکزی (که هم اکنون آلمان و چکسلواکی نامیده می شوند) شکل گرفت و اولین کپورهای آینه ای بوسیله اصلاح نژاد پرورش داده شدند.

²⁴ - Yang - tze

²⁵ - WestRiver

پرورش ماهی به سرعت به دو بخش مشخص در اروپای قرون وسطی تقسیم شد. پرورش ماهی قزل آلا در مناطق کوهستانی توسعه یافت همچنانکه در مناطق گرمتر پرورش (ماهیان پرورشی) بر اساس اصول استفاده از گونه هایی از کپور که رشد سریعی از خود نشان دادند شکل گرفت. همراه کپور ها، چندین گونه بومی دیگر مانند کپور کاراس، لای ماهی و همچنین بعضی ماهیان مهاجم مانند اسبله و سوف نگهداری می شدند.

وضعیت جغرافیایی غالباً برای پرورش ماهی در اروپای شرقی مناسب تر است. در آنجا زمین لازم برای ساخت استخرهای بزرگ پرورش ماهی ۲۰-۵۰ هکتار وجود داشته، آب مورد نیاز آن به وسیله رودخانه های بزرگ تامین می شود. همچنین آب و هوای قاره ای و گرمای کافی، رشد سریعتر کپور را تشدید می کند. از دهه های ۱۹۶۰، پرورش ماهیان چینی گیاهخوار (مانند کپور علفخوار یا آمور، کپور نقره ای یا فیتوفاگ و کپور سرگنده) به سرعت در بعضی از کشورهای اروپایی گسترش یافت و نسبت این ماهیان به سایر گونه ها ممکن است به ۴۰ درصد کل تولید سالیانه برسد.

پرورش دهندگان فلسطین اشغالی، تنها چند سال پس از اجرای روشهای کشت تک گونه ای کپور به روش اروپایی، دریافتند که در شرایط این کشور، جمعیتهای کپوری که در استخرها به تنهایی پرورش می یابند، نمی توانند غذاهای طبیعی موجود در استخر را به خوبی استفاده کنند. همچنین، مشخص شد که ماهیان کپوری که اندازه های متفاوت دارند، از غذاهای طبیعی مختلف استخر استفاده می کنند. این امر، پایه توسعه روش کشت توأم قرار گرفت. وضعیت جغرافیایی غالباً برای پرورش ماهی در اروپای شرقی مناسب تر است. در شمال اتحاد شوروی (سابق) در عرض ۶۰ درجه شمالی می تواند پرورش یابد. هیبرید بین کپور معمولی نر با کپور پرورشی *Carasius auratus gibelio* (Prussian carp) ماده که معروف به ساوینسک تاج نقره ای *Savinsk silver crusian* می باشد که علاوه بر رشد سریعتر از والدین خود و مقاومت در مقابل بیماریها یکسال هم زودتر از آنها بالغ می شود. کپور چینی شامل چندین گونه است که در کشورهای چین، ژاپن، فیلیپین، اندونزی و سایر کشورهای آسیای شرقی به تعداد بسیار زیاد پرورش داده می شوند و امروزه پرورش آن در سراسر مناطق مستعد جهان مرسوم شده است.

ماهی علفخوار نیز بعنوان بهترین نوع ماهی علفخوار پرورش در دنیا شناخته شده است. منشاء آن رودخانه آمور چین می باشد که ابتدا به شوروی و سپس به سایر کشورها انتقال داده شده است. امروزه در بسیاری از کشورهای گرمسیری از این ماهی بعنوان کشت توأم با سایر ماهیان و کنترل کننده گیاهان آبی استخرها استفاده می شود. ماهی فیتوفاگ نیز یکی از ماهیان با ارزش پرورشی در آبهای گرم می باشد.

چند طریق برای پرورش ماهی کپور در دنیا معمول است مرسوم ترین آن روش سنتی مبتنی بر تاسیس استخرهای بزرگ و متعدد ۱۰-۵ هکتاری و دریاچه های وسیع و کم عمق است. این روش در اروپای شرقی، اتحاد شوروی سابق، ژاپن، چین، اندونزی، هندوستان، مالزی و در سالهای اخیر در ایران و سایر کشورها به مقیاس بسیار وسیعی در دست بهره برداری است.

روش دیگر پرورش ماهی کپور در استخرهای عمیق (۲ متر یا بیشتر) با سطح کوچک (۴۰ متر مربع) و یا مقدار زیادی از آب جاری (حدود ۳۶۰ لیتر در ثانیه) است. این روش در سال ۱۹۲۹ بوسیله تاناکا Tanka در ژاپن ابداع شده که امروزه در کشورهای اروپایی نیز از آن استفاده به عمل می آورند. نامبرده در یک استخر کوچک با سطح ۷۰ متر مربع توانست محصول ۲۰۰ کیلوگرم ماهی کپور بر ۱ متر مربع در سال یا ۲۰۰۰ تن در هکتار بدست آورد. یکی دیگر از روشهای جالب پرورش ماهی کپور در جعبه های توری شناور در جریان های آب گرم می باشد در شوروی این روش بیش از هر جای دیگر پیشرفت کرده و موفقیت آمیز بوده به طوری که در کیسه های شناور پلاستیکی توانستند ۱۰۰ کیلوگرم ماهی کپور را در یک مترمکعب آب پرورش دهند.

دانشمندان و دست اندرکاران علمی ژاپنی سهم مهمی در بهبود و تکامل پرورش ماهی کپور به طریق سنتی (شبه مرتع داری) ایفا نموده اند. آنها آب ورودی حوضچه های بتونی با سطح حدود ۱۰۰ مترمربع را با آب رودخانه ای که به طریق طبیعی گرم شد (حد متوسط درجه حرارت حدود ۲۵ درجه سانتی گراد) را طوری تنظیم کردند که مانند حوضچه های پرورش قزل آلا آب داخل حوضچه ها دائما تعویض یافت. کپورهای رها شده در این گونه اماکن از ماه ژوئن تا اکتبر به صورت متراکم تغذیه و در این مدت برحسب هر متر مربع ۲۰۰ کیلو گرم اضافه وزن پیدا کردند.

میزان تقاضای ماهی تازه، بویژه در کشورهایی که مستقیما به دریا دسترسی نداشتند، در حال افزایش بود، روشهایی مورد نیاز بود که سرعت رشد ماهی کپور را بهبود بخشیده و کارآیی استخرهای پرورش ماهی را افزایش دهد. زمانی اطراف صومعه ها، مکان های مناسبی برای این کار تشخیص داده شده و حفر استخرها آغاز گردید و صدها استخر بویژه در قاره اروپا ایجاد شده است که تا به امروز مورد استفاده قرار دارند. ساختمان استخرها طوری بود که تخلیه و خشک نمودن آنها به راحتی میسر بوده و در مقابل هر یک از آن، چاله ای وجود داشت که هنگام تخلیه آب استخر، ماهیها در آن جمع شده و برداشت آنها به سادگی انجام می گرفت. این دریچه های تخلیه، در آن زمان از الوارها ساخته می شد و در ابتدا بوسیله راهب ها ابداع گردید و لذا نام آنها بر این دریچه باقی ماند و امروزه نیز به این نوع خروجی آب "مانک" گفته می شود. شاهان و قیصرهای سراسر اروپا، پرورش ماهی کپور را ترغیب نموده و در برخی از نواحی این فعالیت را الزامی نمودند. استخرها بایست در وسط روستاها ساخته می شد، طوری که در هنگام آتش سوزی، دسترسی به آب امکان پذیر می گردید. در این استخرها، ماهی کپور پرورش داده می شد. پرورش ماهی کپور توسط کشاورزان و پرورش دهندگان در مقیاسهای کوچک، سبب گردید که پس از مدت کوتاهی این ماهی در سراسر اروپا، به ماهی متداول در سر میزهای غذا بدل شود.

روند گسترش فعالیت پرورش ماهی کپور در قاره اروپا، غیر از انگلستان، به شرح ذیل بوده است:

پرورش ماهی تا حد قابل توجهی در اروپا طی قرون وسطی در راستای گسترش فرهنگ مسیحیت رشد نموده سالهای ۶۰۰-۳۰۰ میلادی، ماهی کپور به قاره اروپا معرفی گردید، پرورش ماهیهای که بطور طبیعی تکثیر می یافتند، بنیانگذاری شده، مردم اروپایی در ایام کریسمس ماهی کپور مصرف می نمایند ولی در بازارهای چین، در تمام طول سال تقاضا برای ماهی کپور وجود دارد. از میان چهار نوع کپور، گونه کپور آینه ای بعنوان غذایی متداول وسیعاً مورد پذیرش قرار گرفت. این ماهی بیشتر از همه مورد پسند خانم های خانه دار و پرورش دهندگان و تکثیرکنندگان قرار گرفته است. بدلیل وجود شرایط آب و هوایی متنوع در قاره اروپا، در رنگ و شکل ماهیها، تنوع بیشتری وجود دارد. تولیدکنندگان، با یکدیگر شروع به رقابت نموده و هر یک مدعی پرورش و عرضه ماهی بهتری بودند. ماهیها به نام منطقه و استانی که در آن پرورش یافته اند، شناخته می شوند. برای مثال " کپور گالیزیه ۲۶ از استان سیله سیا، " کپور اکراین " ۲۷، " کپور بوهمین " ۲۸ از چکسلواکی، " کپور فرانکین " ۲۹ از " دینکلز بوهل " ۳۰ و " کپور آشیگروندر " ۳۱ از فرانکلین علیا و وسطا در باواریا ۳۲ آورده شده است. کپور آیشگروندر از نام رودخانه آیش ۳۳ که به رودخانه مین ۳۴ و از آنجا به رودخانه " راین " سرازیر می شود گرفته شده است.

ماهیهای کپور طی سالهای ۱۵۰۰-۱۴۵۰ به کشور انگلستان معرفی شد ولی پرورش ماهی کپور در این کشور همانگونه که در قاره اروپا پیشرفت نمود بدلیل وجود ماهیهای دریایی توسعه نیافت. در استخرهای ابتدایی که در قرون وسطی ظاهر گردیدند ماهی کپور نگهداری نمی شد. در کتاب مربوط به حیوانات اهلی در خانه ها ۳۵، در ارتباط با وجود استخرهای پرورش ماهی در جوار منازل مسکونی، شواهدی وجود دارد. بطور نمونه شخصی بنام روبروت مولت " ۳۶ از اهالی پورکشایر، صاحب ۲۰ استخر پرورش ماهی بود که در آنها مار ماهی پرورش می داده است. بدون شک استخرهای مزبور محل ذخیره ماهی زنده بوده اند که ماهیهای وحشی صید شده را برای مصارف موردی بویژه در فصل زمستان در آنها نگهداری می کرده اند و بدین وسیله خوردن ماهی تازه در تمام طول سال امکانپذیر می گردیده است. در محوطه های بسیاری از صومعه های قدیمی، استخرهایی جهت پرورش ماهی وجود داشت ولی راهب ها هیچ گونه مدرکی دال بر چگونگی مدیریت آنها بجای نگذاشته

26- Galizier

27- Ukraine

28- Bohemin

29- Franken

30- Dinkelsbuhl

31- Aischgruender

32- Bavaria

33- Aisch

34- Main

35- Domes duy Book

36- Robert Malet

به هر حال از آنجا که برای دزدان ماهی، کیفر مرگ وضع شده بوده، این استخرها می بایست از اهمیت خاصی برخوردار بوده باشند. در واقع این مجازات امروز نیز در کتابهای قانون باقی مانده است.

در سال ۱۶۰۰ میلادی روشهای تکثیر و پرورش ماهی کپور در کتابی توسط جان تراورنر ۳۷ تحت عنوان " تجارت خاص در ارتباط با میوه و ماهی " به رشته تحریر در آمد. این کتاب پرورش ماهیهای آب شیرین بویژه ماهی کپور را بطور مفصل شرح داده است. روشها و مشاهدات او چنان جالب بودند که بسیاری از آنها امروز نیز در دهه پرورش نوین ماهی اعتبار خود را از دست نداده اند، هر چند تکنولوژی جدید امروز، برخی از آنها را تغییر داده است. یکی از آخرین پیشرفتهای در این زمینه، پرورش ماهی کپور در آبهای گرم ضایعاتی نیروگاههاست. طبق گزارشات موجود پرورش متراکم ماهی کپور در مناطقی از سبیری و شمال آلمان آغاز گردیده است. در سال ۱۹۸۲ شیلات " نیوهی " پرورش متراکم این ماهی را در سطح آزمایشی در حوالی نیروگاهها شروع نموده است. نیروگاهها مقادیر زیادی آب گرم تولید می نمایند که چرخش مجدد آب ممکن نبوده و از اینرو هدر می رود. در سالهای اخیر، مسئولین نیروگاههای برق، صنایع مختلفی را به استفاده از این آب دعوت نموده و در حال حاضر از این آبها برای مقاصد مختلفی مانند رشد گیاهان، پرورش مار ماهی و ماهی کپور استفاده می شود.

در سالهای حدود ۱۸۰۰ میلادی، توسعه صنعت حمل و نقل و افزایش ماهیگیری دریایی منجر به عرضه فراوان ماهی در سطح کشور گردید. این وضع سبب کاهش فعالیت پرورش ماهی شده و نهایتاً موجبات افول آن را فراهم نمود. به هر حال این شرایط با تهی شدن صیدگاههای اصلی در اثر صید بی رویه تغییر یافت و فرصت دیگری برای توجه به پرورش ماهی فراهم آمد. حالا دیگر ماهیهای کپور جای خود را در دریاچه ها و رودخانه ها ما باز کرده بودند و داشتن عمر ۴۰-۵۰ ساله برای این ماهیها امری غیر عادی نبوده و مادامیکه زنده اند به رشد خود ادامه می دهند. چندی نگذشت که ماهیگیران قلاب انداز به توانائیهای این ماهی بزرگ و زیبا پی برده و بویژه در هنگام به قلاب افتادن ماهی کپور، جنگی سرسختانه آغاز می گردد، بهمین علت بیشتر مورد علاقه ماهیگیران ورزشکار واقع گردید.

شایان ذکر است که گونه کپور معمولی که سفر طولانی خود را از غرب آغاز نموده و سرانجام به انگلستان رسید، همزمان در شرق، از چین بطرف ژاپن رفته و مدتها بعد بصورت " ماهی کوی " به انگلستان آورده شد. در سال ۱۹۳۱ قوانین امتحانات در مورد دستیاران و استادکاران پرورش قزل آلا و پرورش کپور به وجود آمد. هنوز روشن نیست که چه کسی برای اولین بار نگهداری ماهیان را در "حوضچه ها" کشف کرد. شاید علت وجودی آن را بتوان در حوضچه ها طبیعی که بهنگام طغیانها پدید می آیند جستجو کرد. از نظر تاریخ نویسان، رومیان کاشف پرورش ماهی در استخرها هستند که از آن بعنوان زینت استخرها و یا همزمان به جای محل ذخیره نمودن ماهی زنده مورد استفاده بوده است. علاقه به پرورش ماهیهای در شمال کوههای آلپ طرفداران

جدیدی پیدا و با شروع قرون وسطی این عمل مورد توجه و علاقه کشتیشان قرار گرفت. آنها حوضچه های به روش رومی را تبدیل به استخر و در آنجا کپور پرورش داده که بزودی غذای جالبی برای ایام روزه داری آنها شد. از زمان بررسیها و تحقیقات سوستاس ۳۸ این قاعده در موسسات پرورش کپور مورد قبول است که افزایش وزن قابل توجه حاصله از رشد غذایی هنگامی حاصل می شود که غذای داده شده حدوداً برابر $1/3$ غذای طبیعی اولیه آن باشد.

حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ سال قبل چینی ها در تایوان تاسیسات پرورش انواع ماهی علفخوار دایر کرده بودند ولی هرساله بچه ماهی مورد نیاز را از رودخانه های طبیعی صید و به استخرهای پرورش انتقال می دادند. انواع این ماهی ابتدا از چین به آسیای جنوب شرقی برده شد و در این منطقه نیز کشت توام آنها با تغییرات خاص بسته به شرایط زمانی و مکانی انجام گردید. بعدها انواع آن به ژاپن معرفی ولی در این مملکت کشت تکمی آن یعنی هر گونه در یک استخر متداول و معمول گردید.

انواع کپور چینی آخرین بار به غرب معرفی گردید. در این موقع بود که موفقیت های بیشتری در زمینه تکثیر و پرورش آن حاصل گردید. در سال ۱۹۴۹ انواع ماهی آمور سفید، کپور نقره ای و کپور سرگنده به شوروی معرفی گردید. در دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ انواع ماهی کپور چینی با سرعت به کشورهای چون بلغارستان، چکسلواکی، فرانسه، مجارستان، عراق، اسرائیل، اهلستان، رومانی، جمهوری متحده عرب، آمریکا، آلمان غربی و یوگسلاوی همراه با روش کشت توام در امر پرورش آنها معرفی گردید.

قاره آسیا بزرگترین تولید کننده ماهی در آب شیرین است و حدود $67/8$ درصد کل تولید جهانی را در اختیار دارد. چین بزرگترین تولید کننده ماهیان آب شیرین است و از سالها قبل این مقام را دارد. در بنگلادش و در بسیاری از کشورهای آفریقایی پرورش ماهی بصورت سنتی غیرمترکم (Extensive) انجام می شود و به سبب وجود دریاچه ها و رودخانه های متعدد به این روش کاملاً توجه شده است.

از نظر انواع روشهای کشت پرورش نیز تنوع این روشها در کشورهای آسیایی چشمگیر است. پرورش در قفس که شاید اولین تجارب آن در کامبوج باشد امروزه در ویتنام و تایلند نیز صورت می گیرد.

روش دیگری که در کشورهای آسیایی مورد توجه قرار گرفته، استفاده از کانالهای پرورش کپور با قزل آلا در استخرهای خاکی امکان پذیر است. در این نوع پرورش، معمولاً قزل آلا را در سنین بالای ۶ ماهگی به استخرهای خاکی وارد می کنند (برای جلوگیری از بیماری چرخش). در اینحالت، کپور با مصرف مواد غذایی اضافه، مواد پوسیده، کفزیها و گیاهان بستر، در اصلاح وضعیت آب و بستر استخر نقش مهمی ایفا خواهد کرد.

۲-۲- بررسی و معرفی وضعیت موجود ماهیان گرمابی کشور

مطالعات توسعه منطقه ای شیلات در آبهای داخلی در منطقه زاگرس میانی (گزارش شماره ۱۱، شناخت و ارزیابی وضع موجود فعالیت ها و محیط فن آوری مهندسی مشاور رویان دفتر طرح و توسعه) فعالیت آبی پروری در آبهای داخلی ایران بر اساس اسناد و مدارک موجود با واردات تخم چشم زده گونه ماهی قزل آلابی رنگین کمان با هدف بازسازی ذخایر آسیب دیده آبهای داخلی و توسعه ورزشی و همچنین واردات گونه کپور علفخوار به منظور مبارزه بیولوژیکی و جلوگیری از توسعه بی رویه پوشش گیاهی تالاب انزلی در دهه ۱۳۴۰ آغاز گردید.

با شکل گیری مراکز تکثیر و پرورش ماهی سرای کرج و ماهی سرای جاجرود واقع در استان تهران در دهه ۴۰ و همچنین طرح توسعه تکثیر و پرورش انواع کپور ماهیان پرورشی در مجتمع کشت و صنعت سفیدرود و نیز مجتمع شهید بهشتی واقع در استان گیلان در اوایل دهه ۵۰ و با مجموعه گروههای مختلف کارشناسی داخلی و خارجی، برنامه ریزی توسعه فعالیت آبی پروری در آبهای داخلی در برنامه پنجم عمرانی، توسعه آموزشی و تربیت نیروی انسانی متخصص، تعیین ضوابط و مقررات در صید و بهره برداری از منابع آبهای داخلی (رودخانه ها، دریاچه ها و ...)، رهاسازی گسترده بچه ماهی در منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی داخلی، برگزاری سیمینار توسعه فعالیتهای آبی پروری در آبهای داخلی سال ۱۳۴۷ و اقداماتی از این دست، بتدریج فعالیت آبی پروری در آبهای داخلی ایران آغاز می گردد. هر چند نقطه آغازین این فعالیت در بعضی از مناطق به منظورهای معینی محدود می شود اما به تدریج در سایر نقاط کشور نیز گسترش یافت. بر اساس اطلاعات موجود در دوره منتهی به سال ۱۳۵۷ (سال پیروزی انقلاب اسلامی) اقدامات به عمل آمده از گستردگی زیادی برخوردار نبوده است. در دوره زمانی ۶۸-۵۷ اقدامات قابل توجهی در زمینه های تکثیر و پرورش آبزیان و صید و بهره برداری از منابع آبهای داخلی با توسعه مراکز تکثیر و پرورش ماهی به عمل آمد که این مراکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهید رجایی در شهرستان ساری، احداث و بهره برداری مرکز تکثیر و پرورش آزاد ماهیان شهید باهنر کلاردشت واقع در شهرستان چالوس، احداث و بهره برداری مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهید انصاری در شهرستان رشت، احداث مرکز تکثیر و پرورش ماهیان سرد آبی شهید مطهری در شهرستان یاسوج، احداث مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهید رجایی در شهرستان گرگان، احداث مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان مرودشت واقع در شهرستان سر دشت استان فارس، احداث مرکز تکثیر و پرورش شهید ملکی در شهرستان اهواز از طریق تولید بچه ماهی و معرفی بچه ماهی توسط این مراکز به منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی داخلی، ارایه آموزشهای تخصصی به بهره برداران خصوصی، بازدید کارشناسی برای متقاضیان بخشهای خصوصی از مکانهای مورد نظر، ارایه خدمات کارشناسی به واحدهای خصوصی، همچنین اقدامات گسترده ای توسط سازمان تحقیقات شیلات ایران (شمال) و سازمان تکثیر و توسعه شیلات ایران در زمینه های مطالعه و شناسایی منابع آبی، رهاسازی بچه ماهی در منابع آبهای داخلی، صدور موافقت های اصولی و پروانه تاسیس مراکز

تکثیر و پرورش ماهی و برگزاری دوره های آموزشی به عمل آمد و در نتیجه این اقدامات فعالیت آبرزی پروری آبهای داخلی ایران رشد قابل ملاحظه ای یافت .

ادغام شرکت های شیلات جنوب و شمال و تاسیس شرکت سهامی ایران و انتقال کلیه وظایف آبرزی پروری آبهای داخلی از امور آبرزیان وزارت کشاورزی به شرکت سهامی شیلات ایران و ایجاد معاونت تکثیر و پرورش آبرزیان در این شرکت ، سپس انتزاع شرکت سهامی شیلات ایران از وزارت کشاورزی وقت و الحاق آن به وزارت جهاد سازندگی در سال ۱۳۶۶ بر اساس پیشنهاد سران سه قوه و موافقت رهبر کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی (ره) تدوین اولین برنامه توسعه آبرزی پروری آبهای داخلی در سال ۱۳۶۵ برای یک افق دهساله توسط معاونت تکثیر و پرورش آبرزیان شیلات ایران و متعاقب آن آغاز دوران سازندگی بعد از اتمام جنگ تحمیلی و تدوین و تصویب اولین برنامه پنجساله در آبهای داخلی ، از سال ۱۳۶۸ به بعد می باشد . به این ترتیب از سال ۱۳۶۸ به بعد فعالیت آبرزی پروری آبهای داخلی در ایران دچار دگرگونی و تحولات اساسی می شود و روند توسعه آن فراگیر می گردد . نقطه این دگرگونی خصوصا از برنامه پنجساله دوم به بعد (۷۸-۷۴) با تنوع روشهای پرورشی ، مطالعات منابع آبی ، شناسایی و مطالعات اراضی توسعه ، گسترش و تنوع پذیری فعالیتهای آموزشی و ترویجی با تعریف ده ها پروژه در قالب سه طرح معین و سیاست گذاری فعالیتهای تکثیر و تولید بچه ماهی اعم از گرمابی و سرد آبی به بخشهای خصوصی ، واگذاری بهره برداری از منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی به بهره برداران خصوصی و ایجاد تشکلهای بهره برداری در بسیاری از منابع آبی عمده ، سازماندهی نیروی انسانی در استانها و ایجاد مدیریت ها ، نمایندگی ها و ادارات کل شیلات در مناطق ، توسعه نیروی انسانی متخصص ، تمرکززدایی و واگذاری فعالیتهای آبرزی پروری به ادارات شیلات استانی ، تدوین و تصویب قانون حفاظت و بهره برداری منابع آبرزی جمهوری اسلامی ایران و تعیین حدود وظایف و اختیارات شیلات ایران در زمینه آبرزی پروری آبهای داخلی و ... وارد دوره جدیدی می شود و تحولات آن بسیار چشمگیر بوده و چشم انداز روشنی از افقهای توسعه را ارائه می کند .

در ایران تکثیر و پرورش ماهیان با سه هدف ذیل انجام می گیرد :

بدین منظور از سال ۱۳۰۶ ماهیان خاویاری به طریق ابتدایی در منطقه کیسوم واقع در سفیدرود تکثیر و بعدا بصورت لارو به رودخانه رها می شدند . از سال ۱۳۵۰ با افتتاح کارگاه پرورش ماهی سد سنگر سالیانه میلیونها بچه ماهی ۳ تا ۵ گرمی از انواع تاس ماهیان تکثیر و پرورش داده و به دریای خزر رها می شوند . در سال ۱۳۵۲ تکثیر و رها سازی بچه ماهی سفید نیز توسط شیلات صورت پذیرفت .

در رسته ماهیان گرم آبی فعالیت های تولیدی به مراتب بهتر و بیشتر به چشم می خورد و تعداد کارگاههایی که در این زمینه فعالیت می نمایند متنوع و زیاد می باشند بطوریکه کارگاه فعال و تولیدی در آمارهای شیلات آمده است که مجموعا نزدیک ۱۲۰ هزارتن از انواع ماهیان گرم آبی را تولید می نمایند .

کارگاه تکثیر و پرورش شرکت سهامی کشاورزی دامپروری سفیدرود یکی از کارگاههای مهم و بزرگ ایران است که در سال ۱۳۴۵ تاسیس گشته است و امروزه با مساحتی حدود ۷۵۰ هکتار استخر در حدود ۲۰۰۰ تن انواع ماهیان گرم آبی را تولید می کند.

کارگاه پرورش ماهی کشت و صنعت کارون از سال ۱۳۶۱ فعالیت آن آغاز گشته است. در مورد تکثیر ماهیان گرم آبی ایستگاه پرورش کپور ماهیان پل آستانه سالیانه میلیونها لارو و بچه ماهی تولید می نماید و جزو قدیمی ترین کارگاههایی است که در این امر تجربه کافی کسب نموده است. کار این کارگاه از سال ۱۳۴۵ آغاز گشته است و از سال ۱۳۴۸ کارهای تولید لارو بچه ماهیان را به مرحله اجرا در آورده است آخرین تولید آن در سال ۱۳۶۲ معادل ۲۴/۲ میلیون لارو انواع ماهیان پرورشی و تولید سی هزار بچه ماهی فیتوفاگ بوده است. در حال حاضر تولیدات کپور ماهیان آن به صفر رسیده است. تبدیل کارگاه پرورش ماهی سمسکنده به موسسه تکثیر مصنوعی و تولید لارو و بچه ماهی می تواند علاوه بر نیازهای محلی منطقه مقادیری گوشت نیز تولید نماید. این کارگاه در سال ۱۳۵۵ بوسیله اداره تعاون و امور روستاهای استان مازندران تاسیس گردید و طرح بازسازی آن توسط استادان گروه ماهی شناسی و بیماریهای ماهی دانشکده دامپزشکی در سال ۱۳۵۸ ارایه گردید و سپس بوسیله شیلات تکمیل کارگاه ادامه یافت و برنامه توسعه آن تا ۵۰ هکتار استخر و ۲۵ میلیون لارو و بچه ماهی می باشد. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی مرکز تکثیر و پرورش ماهی شهید انصاری فعالیت خود را برای تولید لارو انواع کپور ماهیان پرورشی را آغاز نمود.

در تابستان سال ۱۳۴۵ برای نخستین بار ماهی آمور سفید (علفخوار) توسط شرکت سهامی شیلات ایران از شوروی خریداری و بمنظور کنترل رشد نا متعادل گیاهان به مرداب انزلی معرفی گردید. بعدها گونه های دیگر آن توسط شرکت دامپروری سفیدرود از اروپای شرقی به ایران معرفی گردیدند و آبگیرهای مختلف و ایجاد استخر در آنها برای پرورش توام چند گونه بصورت متراکم است. این روش، مناسبترین شیوه استفاده از منابع طبیعی است که بصورت متراکم یا نیمه متراکم امکان تولید آبزیان را فراهم می سازد.

پرورش ماهی و اردک در دنیا سابقه طولانی دارد. برای اولین بار در سال ۱۹۳۴ در اروپا (آلمان) این کار انجام شد. در مجارستان در سال ۱۹۵۲ و چکسلواکی در سال ۱۹۵۵ پس از جنگ جهانی به پرورش توام ماهی و اردک پرداختند. در کشورهای بلوک شرق و شرق دور پرورش ماهی و اردک کاملاً رایج و از قدمت برخوردار است. در ۵۸ درصد از مزارع پرورش ماهی در هنگ کنگ اردک نیز نگهداری می شود. پرورش ماهی در دنیا سابقه ای دو هزارساله دارد اما در ایران با تکثیر تاسماهیان در سال ۱۳۱۰ و پرورش ماهی قزل آلائی رنگین کمان از سال ۱۳۳۸ شروع شده و بنابراین صنعتی جوان و نوپا محسوب می شود. واحد آبزیان در سال ۱۳۵۹ تشکیل شد و فعالیت خود را برای توسعه کارگاههای تکثیر و پرورش بچه ماهی مورد نیاز کارگاههای پرورشی بخشهای سه گانه اقتصادی و بازسازی و افزایش ذخایر دریای خزر شروع کرد (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۰).

گزارش عملکرد پرورش ماهیان گرمابی در سال ۱۳۸۹ بر اساس جلسه کمیسیون مقدماتی که در دی ماه سال ۱۳۸۹ در سالن جلسات سازمان شیلات ایران برگزار شد تهیه و پس از تجزیه و تحلیل، برگزاری جلسات مختلف کارشناسی به منظور بررسیهای لازم و ارتباط با استانهای کشور در پایان تیرماه سال ۱۳۸۹ جمع بندی و نهایی گردید.

بدین ترتیب گزارش کامل و جامع آن به تفکیک منابع تولید و جداول مربوطه بصورت ذیل ارائه می گردد.

۱- مزارع انفرادی

در سال ۱۳۸۹ تعداد ۴۷۸۲ مزرعه پرورش ماهیان گرمابی با مساحت مفید ۱۵۷۴۵ هکتار، در ۲۴ استان کشور فعالیت داشته که حدود ۵۸۶۵۵ تن تولید ماهی نموده اند و متوسط تولید آنها ۳.۷ تن در هکتار می باشد. مزارع انفرادی در سال ۸۹ نسبت به سال ۱۳۸۸ حدود ۳۲۱۴ هکتار افزایش سطح و حدود ۱۲۷۵۸ تن افزایش تولید داشته اند. همچنین میانگین تولید در واحد سطح همانند سال قبل حدود ۳.۷ تن در هکتار می باشد. بالغ بر ۹۶ درصد از تولید مزارع انفرادی کشور (حدود ۵۶۴۹۹ تن) به ترتیب مربوط به چهار استان گیلان (۲۵۹۷۰ تن)، خوزستان (۱۶۶۶۳ تن)، مازندران (۸۹۶۱ تن) و گلستان (۴۹۰۵ تن) می باشد.

۲- مزارع مجتمع

مجتمع های پرورش ماهیان گرمابی در استان خوزستان در مجموع با مساحت مفید زیر کشت ۲۶۴۶ هکتار دارای تولیدی معادل ۱۰۲۹۳ تن (متوسط تولید: ۳.۹ تن) مجتمع سیلاخور به مساحت ۲۵۴ هکتار فعال، ۹۵۱ تن تولید (متوسط تولید: ۳.۷ تن) در استان لرستان، مجتمع شهدای قصر شیرین به مساحت ۳۷۲ هکتار فعال، ۱۴۹۶ تن تولید (متوسط تولید: ۴ تن) در استان کرمانشاه و مجتمع نوروزآباد در استان زنجان با مساحت ۱۸ هکتار فعال، ۷۶ تن تولید (متوسط تولید: ۴.۲ تن) داشته اند. بنابراین در مجموع مساحت مفید فعال مجتمع های کشور حدود ۳۲۹۰ هکتار با تولید ۱۳۰۱۶ تن بوده که متوسط تولید کلی در آنها حدود ۳.۶ تن می باشد.

مجتمع های پرورش ماهیان گرمابی کشور در سال ۱۳۸۹ نسبت به سال ۱۳۸۸ حدود ۳۵۵ هکتار افزایش سطح و حدود ۲۹۱۹ تن افزایش تولید داشته و همچنین متوسط تولید آن نسبت به سال قبل حدود ۱۰۰ کیلو گرم در هر هکتار افزایش داشته است.

۳- مزارع خرد (دو منظوره)

تعداد مزارع خرد در سال ۱۳۸۹ حدود ۳۵۶۲ مورد با مساحت مفید ۸۰۳ هکتار بود که به میزان ۴۸۳۶ تن تولید داشته اند و متوسط تولید در آنها حدود ۱۱.۵ تن در هکتار می باشد. در مقایسه با سال قبل حدود ۵۰۷ مورد افزایش تعداد، حدود ۱۷۴ هکتار افزایش سطح، ۸۸۶ تن افزایش تولید داشته و متوسط تولید آن نسبت به سال قبل حدود ۱.۷ تن در هکتار افزایش را نشان می دهد.

۴- آبنندانها

آبنندان های بازسازی شده در ۸ استان کشور به تعداد ۱۴۳۴ مورد و سطح مفید ۱۹۳۶۴ هکتار مجموعاً دارای تولیدی معادل ۴۴۶۳۹ تن بوده که در مقایسه با سال قبل حدود ۴۶۰۹ تن افزایش تولید داشتند. متوسط تولید در این آبنندانها حدود ۲.۴ تن در هکتار می باشد که نسبت به سال قبل حدود ۲۰۰ کیلو گرم در هکتار افزایش داشته است.

تولید ماهیان گرمابی در شالیزار در سال ۸۹ معادل ۴۰۰ تن بوده که نسبت به سال ۸۸ حدود ۲۰ تن افزایش تولید را نشان می دهند.

همچنین تولید گونه های جدید در بخش ماهیان گرمابی در سال ۱۳۸۹ حدود ۶۲ تن می باشد. مجموعاً تولید ماهیان گرمابی کشور در سال ۱۳۸۹ در مزارع کشور حدود ۱۲۱۸۵۹ تن می باشد که در مقایسه با سال قبل حدود ۲۱۰۶۶ تن افزایش تولید داشته است. در مجموع بالغ بر ۹۱ درصد (۱۱۱۴۵۳ تن) از آن به ترتیب متعلق به چهار استان مازندران (۳۸۳۹۱ تن)، گیلان (۳۱۷۱۴ تن)، خوزستان (۲۶۹۵۶ تن)، و گلستان (۱۴۳۹۲ تن) می باشد. تولید ماهی در منابع آبهای طبیعی و نیمه طبیعی ۳۱۳۳۹ تن گزارش شده است

۳-۲- تنوع گونه ای ماهیان گرم آبی در ایران و جهان

سر دسته ماهیان گرمابی را خانواده کپور ماهیان Cyprinidae تشکیل می دهد که بزرگترین خانواده در بین ماهیان با ۲۱۰ جنس و ۲۰۱۰ گونه می باشد (پیکران مانا، ۱۳۸۸). اعضای این خانواده را می توان بر اساس داشتن دندان حلقی یک تا سه ردیفی و لب های نازک تشخیص داد. نوع فلس در این ماهیان دایره ای (Cycloid) است (ستاری، ۱۳۸۲). مهمترین گونه های پرورشی عبارتند از:

۱-۳-۲- ماهی کپور معمولی (Common carp)

درازای بدن این ماهی ۳ برابر پهنای آن است، سطح بدن از فلس های درشت و کلفت پوشیده شده، باله پشتی خیلی طویل و باله مخرجی کوتاه است، دارای دندان حلقی سه ردیفی، دو جفت سیلک بوده و همه چیزخوار است مشخصه اصلی نژاد پرورش ماهی کپور معمولی ارتفاع زیاد بدن است (مقصودی و همکاران ۱۳۷۷؛ ستاری، ۱۳۸۲). این ماهی (شکل ۱) ابتدا از آسیای مرکزی به چین و نواحی شرق ژاپن، سپس به تمام نقاط و کره زمین معرفی شده و امروزه بصورت گسترده پرورش داده می شود و ۲۵-۳۰ درصد از تولیدات ماهیان گرمابی را به خود اختصاص داده است (قناعت پرست و همکاران، ۱۳۷۷). بزرگترین نمونه بدست آمده از این ماهی حدود ۴۰ کیلوگرم وزن داشته است (مقصودی و همکاران ۱۳۷۷).

شکل ۱- ماهی کپور معمولی با نام علمی *Cyprinus carpio*

۲-۳-۲- آمور یا ماهی کپور علفخوار (Grass carp)

دارای بدنی دراز و کشیده و گرد، باله پشتی کوتاه، فاقد سیلک، فلس‌ها متراکم و درشت، خط جانبی مستقیم، دندان حلقی دو ردیفی، خارهای آبششی کوتاه و عمدتاً از گیاهان آبزی تغذیه می‌کند (قناعت پرست و همکاران، ۱۳۷۷؛ ستاری، ۱۳۸۲). این ماهی به دلیل شباهت زیادی که به ماهی سفید شمال دارد و از آنجائیکه ماهی سفید شمال ماهی با ارزش و گران قیمتی است و بازار پسندی خوبی دارد لذا به غط به ماهی سفید پرورشی معروف است (شکل ۲). در حالیکه ماهی سفید دریاچه خزر با نام علمی *Rutilus frisii kutum*، ماهی پرورشی نیست و به عبارت دیگر پرورش این ماهی بدلیل اینکه رژیم غذایی صدف خواری دارد و عادت به غذای کنسانتره و دستی ندارد، مقرون به صرفه نمی‌باشد. این ماهی برای اولین بار در ایران در سال ۱۳۴۶ از شوروی سابق برای کنترل رشد گیاهان آبزی تالاب انزلی خریداری شد (ستاری، ۱۳۸۲). بزرگترین نمونه بدست آمده از این ماهی حدود ۳۵ کیلو گرم وزن داشته است (نظری، ۱۳۸۲).

شکل ۲- ماهی آمور یا کپور علفخوار با نام علمی *Ctenopharyngodon idella*

۳-۳-۲- ماهی کپور نقره ای یا فیتو فاگ (Silver carp)

بدن دوکی شکل و از دو طرف فشرده و با فلس های ریز و نقره ای، دندان حلقی یک ردیفی، باله پشتی کوتاه، چشم ها نسبتا کوچک و در زیر محور افقی بدن قرار گرفته است (شکل ۳). رنگ بدن نقره ای و رنگ پشت آن قهوه ای بسیار تیره می باشد (نظری، ۱۳۸۲). خارهای آبشش طویل تر از رشته های آبششی و متراکم و به هم چسبیده بوده و از زی شناوران گیاهی (Phytoplankton) تغذیه می کنند. شکم این ماهی از گلو تا مخرج دارای کیل شکمی نیز هست (ستاری، ۱۳۸۲). این ماهی به غلط به ماهی آزاد پرورشی نیز معروف است (نظری، ۱۳۸۲). از آنجائیکه تولید زی شناوران گیاهی با بارور کردن استخر از کودهای آلی صورت می پذیرد بسیار ارزان تولید می شود و این ماهی از اولین حلقه هرم غذایی استفاده می کند لذا در کشت توام به عنوان ماهی اصلی پرورش محسوب می شود و لذا در کشورهای در حال توسعه، میزان ترکیب کشت این ماهی در استخرهای پرورشی حداقل ۵۰ درصد می باشد (عمادی، ۱۳۸۴؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷). بزرگترین نمونه بدست آمده از این ماهی حدود ۲۰ کیلو گرم وزن داشته است (مقصودی و همکاران، ۱۳۷۷).

شکل ۳- ماهی کپور نقره ای یا فیتو فاگ با نام علمی *Hypophthalmichthys molitrix*

۴-۳-۲- ماهی سرگنده (Big head)

این ماهی دارای سری بزرگ دندان حلقی یک ردیفی و فلس های ریز شبیه کپور نقره ای، خارهای آبششی این ماهی بسیار نزدیک به یکدیگر بوده و در قاعده به هم چسبیده اند و از زی شناوران جانوری (زئوپلانکتونها) تغذیه می کنند (شکل ۴). این ماهی بدلیل داشتن سر بزرگ و بدن تیره، بازارپسندی خوبی نداشته و هیچ وقت به عنوان ماهی اصلی پرورشی در نظر نمی گیرند و درصد کشت آن در پرورش توام معمولا ۵ تا حداکثر ۱۰ درصد می باشد. بزرگترین نمونه بدست آمده از این ماهی حدود ۴۰ کیلوگرم وزن داشته است (مقصودی و همکاران، ۱۳۷۷). وجه تمایز این ماهی با ماهی کپور نقره ای علاوه بر اینکه رنگ بدن تیره، سر بزرگتر و چشم ها پایین تر از محور طولی بدن و کیل شکمی تیز و محدودتر بوده شنای این ماهی در مقایسه با کپور نقره ای کند و پیوسته است و مهمترین وجه تمایز این ماهی نسبت به ماهی کپور نقره ای آن است که انتهای باله ای سینه ای

این ماهی از ابتدای باله شکمی عبور می کند (۳ تا ۵ باله شکمی را می پوشاند). در حالی که انتهای باله سینه ای کپور نقره ای به ابتدای باله شکمی نمی رسد (نظری، ۱۳۸۲؛ ستاری، ۱۳۸۲؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷).

شکل ۴- ماهی کپور سرگنده با نام علمی *Aristichthys nobilis*

از آنجائی که زادگاه اصلی سه گونه اخیر (کپور نقره ای، آمور و کپور سرگنده) رودخانه آمور چین می باشد. و در این رودخانه با جریان سریع و سیلابی با آب گل آلود و بستر پوشیده از سنگریزه به صورت دسته جمعی تخم ریزی طبیعی انجام می دهند. به همین دلیل معروف به کپور ماهیان چینی هستند و در هیچ جای دنیا تخم ریزی طبیعی این ماهیان گزارش نشده است (پیکران مانا، ۱۳۸۷).

علاوه بر گونه های فوق از ماهی سوف، سیاه ماهی، اردک ماهی نیز به تعداد چند قطعه در هکتار با اوزان پائین تر از وزن بچه ماهیان برای کنترل بیولوژیکی مزارع پرورش ماهیان گرم آبی رها سازی می کنند (پیکران مانا، ۱۳۸۸).

۴-۲- روشهای مختلف پرورش ماهی های گرمابی

روشهای مختلف پرورش ماهی های گرمابی در دنیا بسیار متنوع می باشد. در طی قرون متمادی پرورش ماهی که به شکل ساده و با جمع آوری تخم یا لارو یا بچه ماهی در چین آغاز شد تاکنون پیشرفت های زیادی کرده است. امروزه روش های مختلف پرورش ماهی به اشکال زیر صورت می گیرد (پیکران مانا، ۱۳۸۸):

از نظر سن یا اندازه ماهی مزارع پرورش را به ۳ دسته زیر تقسیم می کنند:

الف- تولید لارو تا مرحله بچه ماهی نارس (Fry)

ب- تولید بچه ماهی نارس تا بچه ماهیان بزرگ مناسب برای پرورش یا انگشت قد (Fingerling)

ج- مرحله پروار بندی یا تولید ماهیان بازاری (Marketing fish)

پرورش ماهی از نظر ترکیب گونه ها نیز شامل:

الف- پرورش تک گونه ای یا منوکالچر (Mono culture): که فقط یک گونه ماهی در استخر کشت داده می شود مثل پرورش ماهیان گوشتخوار مثل ماهی قزل آلا و سوف و پرورش لارو کپور ماهیان.

ب- پرورش دو گونه ای یا دی کالچر (Bi or Di Culture): که دو گونه از ماهیان با یکدیگر پرورش داده شوند. در چنین حالتی گونه غالب ۹۰ درصد و گونه مغلوب ۱۰ درصد در نظر گرفته می شود. مثل پرورش ماهی دو گونه ای کپور نقره ای ۹۰ درصد و ماهی آمور ۱۰ درصد

ج- پرورش چند گونه ای یا کشت توام (Poly Culture): این روش به نوعی از پرورش ماهی گفته می شود که در آن تعدادی از انواع مختلف ماهی با یکدیگر پرورش داده شوند. در این روش چند گونه ماهی با یکدیگر در شرایطی پرورش داده می شوند که دارای رژیم غذایی متفاوت بوده ولی از نظر تحمل شرایط خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به هم نزدیک میباشند. نسبت رهاسازی ماهی ها طوری در نظر گرفته می شود که ماهی ها بتوانند از خاصیت Synergistic یا عمل متقابل (همکاری) حداکثر استفاده را از یکدیگر بنمایند بدین ترتیب که کشت یکی بتواند محیط را برای کشت دیگر گونه های ماهی مساعد نماید (شکل ۵). مثلاً ماهی فیتوفاگ با مصرف فیتوپلانکتون ها از شکوفایی پلانکتونی جلوگیری کرده و در عین حال مدفوع این ماهی حاوی ۷۰ درصد مواد غذایی هضم نشده به صورت پلت (pellet) خوراک ماهی کپور واقع می گردد. ماهی کپور معمولی علاوه بر مصرف غذاهای طبیعی و بنتوزها (Benthoses) با برهم زدن بستر استخر ذرات گل و لای را که سرشار از مواد ارگانیک است به صورت مواد معلق در آب (سوسپانسیون) در آورده و کپور نقره ای آن را در هنگام پالیدن همراه سایر مواد غذایی بلعیده و به عنوان یک ماده غذایی شامل ترکیبات مختلف مصرف می نماید. ماهی علفخوار نیز گیاهان آبی را مصرف کرده و سبب سهولت جریان هوا در سطح استخر شده و از به هدر رفتن آب استخرها بوسیله تعریق شدید گیاهان جلوگیری می نماید (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷). صادقی (۱۳۸۰) گزارش داد که مدفوع این ماهی می تواند مورد مصرف ماهی کپور معمولی قرار گرفته و به عنوان نوعی کود سبز سبب باروری بیشتر استخر گردد. بر اساس این گزارش این روش با وجود اثرات مثبت زیادی که دارد دارای معایبی نیز می باشد که مهمترین آنها عبارتند از:

۱- فراهم نمودن گونه های مختلف ماهی گاهی اوقات مشکل است و در چنین شرایطی تناسب کشت به هم می خورد.

۲- معمولاً گونه های مختلف را به صورت جداگانه حمل می نمایند لذا نیاز به وسایل حمل و نقل متعددی و صرف هزینه بیشتری است.

۳- رشد گونه های مختلف یکسان نیست بنابراین همزمان به حد بازاری و قابل فروش نمی رسند.

پرورش ماهی از نظر تراکم کشت در استخرها به اشکال زیر صورت می گیرد:

الف- پرورش ماهی به صورت گسترده یا غیر متراکم (Extensive): که با استفاده از تولیدات طبیعی آب و بدون استفاده از غذای دستی است که در آبگیرها و دریاچه ها و سایر ذخایر آبی مثل مخازن آب پشت سد ها انجام می شود.

ب- پرورش به صورت نیمه متراکم (Semi-intensive): این روش متداولترین روش پرورش کپور ماهیان در جهان است. معمولاً بصورت چند گونه ای انجام می شود و تغذیه ماهیان با تکیه بر تولیدات طبیعی استخر که با کود دهی مناسب افزایش می یابد و غذای مکمل که معمولاً شامل علوفه و غذای کنسانتره آماده یا دستی است انجام می شود (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷). در این روش ۶۰ تا ۹۰ درصد غذای ماهی از طریق کوددهی و غذای طبیعی استخر تامین می گردد و بقیه غذا، با تغذیه دستی خواهد بود.

ج- پرورش ماهی به صورت متراکم (Intensive): که به علت تراکم ماهی حدود ۶۰-۵۰ درصد غذای ماهی از طریق تولیدات طبیعی استخر تامین می شود و تغذیه دستی نیز الزامی است.

د- پرورش به روش فوق متراکم (Super Intensive): این روش در قفسهای شناور و آبراهه های مخصوص و غیره انجام می شود و صد درصد غذای آن دستی است. برای اقتصادی بودن پرورش ماهی فقط ماهیان با ارزش مثل قزل آلا را می توان بدین طریق پرورش داد (آذری تاکامی، ۱۳۷۲)

۵-۲- نیازهای اساسی ماهیان گرم آبی

مهمترین نیازهای ماهیان پرورش گرم آبی در مراحل مختلف رشد و نمو و به منظور دستیابی به تولید بیشتر عبارتند از:

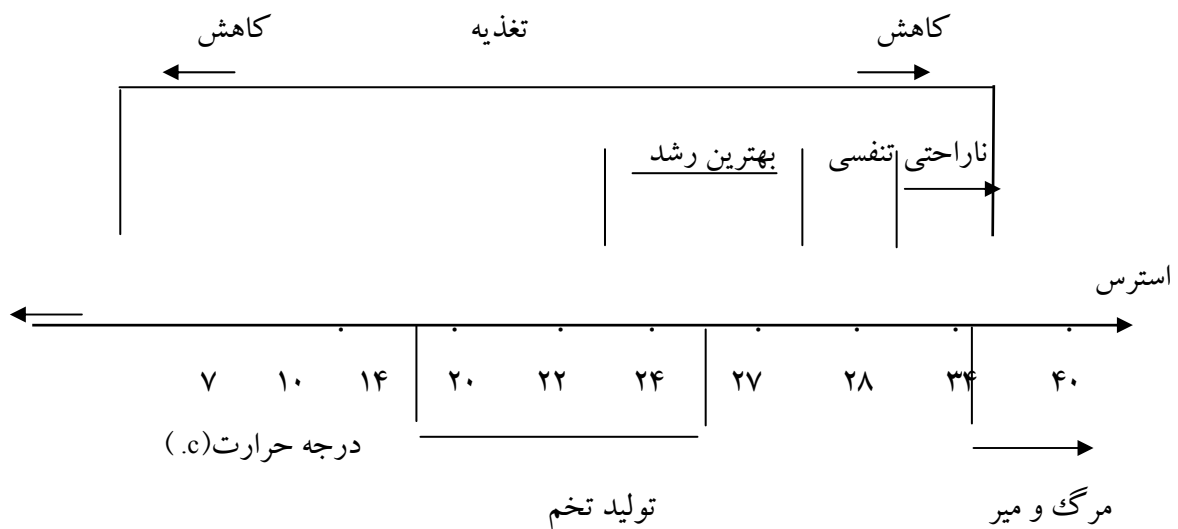
درجه حرارت آب: درجه حرارت آب در تغذیه و رشد ماهی، میزان اکسیژن محلول در آب و میزان اکسیژن مصرف ماهی نقش بسزایی دارد میزان درجه حرارت آب برای پرورش ماهیان گرم آبی در شکل ۷ آمده است. در دامنه حرارتی c. ۲۹-۱۴ ماهیان در سه مرحله تغذیه ای و رشد قرار می گیرند:

- مرحله اول c. ۱۷-۱۴ که پائین ترین میزان تغذیه و رشد ماهیان گرم آبی اتفاق می افتد یعنی مینیمم (Minimum) رشد را دارند.

- مرحله دوم c. ۲۳-۱۸ که تغذیه و رشد ماهیان گرم آبی در حد متوسط اپتیمم (Optimum) می باشد.

- مرحله سوم c. ۲۹-۲۳ که حداکثر یا ماکزیمم (Maximum) رشد و تغذیه را دارا اند.

در دماهای بالاتر از ۳۰ و کمتر از ۱۴ درجه سانتی گراد تغذیه این ماهیان کاهش می یابد و در دمای بالاتر از ۳۲ و کمتر از ۱۰ درجه سانتی گراد رشد کاملاً متوقف می شود. اگر درجه حرارت آب بیش از c. ۳۲ باشد علاوه بر عدم تغذیه این ماهیان، به دلیل کاهش میزان اکسیژن محلول در آب و سایر فعل و انفعالات بیولوژیک تلفات و مرگ و میر ماهیان شروع می شود (شکل ۷).

شکل ۷- میزان درجه حرارت آب برای پرورش ماهیان گرم آبی (اقتباس از عمادی، ۱۳۸۴)

بنابراین درجه حرارت ۲۵-۲۷ درجه سانتیگراد پرورش اقتصادی است و دمای ۲۲ درجه سانتیگراد دمای فیزیولوژیک ماهی است (عمادی، ۱۳۸۴).

در مناطق جنوب کشور که دمای آب بالا است مثل خوزستان، اهواز، سیستان، بوشهر و ... هم ماهیان زودتر (۱۰ ماهگی) قابل عرضه به بازار خواهند بود و هم زودتر تخم‌ریزی می‌نمایند این در حالی است که در مناطق سردسیر کشور مثل کردستان، آذربایجان غربی و شرقی، اردبیل و ... ماهیان هم دیرتر به سن بلوغ می‌رسند و هم دیرتر (۲ سالگی) قابل عرضه به بازار هستند (پیکران مانا، ۱۳۸۷).

کدورت آب (Turbidity): کدورت آب موجب عدم نفوذ نور کافی و کاهش تولیدات بیولوژیکی استخرها گشته و در توده بنتوس کف تاثیر نامطلوبی دارد. کدورت نامطلوب، کدورتی است که از مواد معلق رسی و سیلتی ناشی گردد.

میزان اکسیژن محلول در آب: بطور کلی اکسیژن محلول در آب بوسیله باد، جریان هوا از طریق نفوذ، اختلاط (Diffusion) و پدیده فتوسنتز بوسیله فیتوپلانکتونها و گیاهان آبی تولید می‌شود و بر اساس همین عوامل میزان اکسیژن بطور مداوم در طول ۲۴ ساعت شبانه روز تغییر می‌کند بطوریکه در سپیده دم (قبل از طلوع آفتاب) در کمترین حد خود رسیده، در طول روز افزایش یافته و در بعداز ظهر به حداکثر مقدار خود می‌رسد و مجدداً در طول شب کاهش می‌یابد. میزان مصرف اکسیژن توسط ماهی به درجه حرارت آب، pH آب، گونه ماهی، اندازه ماهی، شوری، فشار اتمسفر، شدت فعالیت ماهی، وضعیت تغذیه و غیره بستگی دارد. بعنوان مثال، میزان اکسیژن مصرفی در دمای ۲۰. c دو تا سه برابر بیش از مصرف اکسیژن در دمای ۱۰. c است. نیاز اکسیژنی

گونه های مختلف ماهیان متفاوت است نیاز اکسیژنی در کپور ماهیان به شرح زیر می باشد (نظری، ۱۳۸۲؛ عمادی، ۱۳۸۴):

- کمتر از ۰/۴ میلی گرم در لیتر ماهیان دچار خفگی شده و خواهند مرد.
 - ۰/۵ تا ۰/۶ میلی گرم در لیتر ماهیان بشدت هوا را خواهند بلعید.
 - کمتر از ۱ میلی گرم در لیتر تغذیه متوقف شده و در صورت ادامه بتدریج به سطح آب آمده و هوا را خواهند بلعید.

- کمتر از ۲ میلی گرم در لیتر اشتهای ماهی تا حد زیادی کاهش خواهد یافت.
 - ۵ میلی گرم در لیتر حداکثر تغذیه و رشد را خواهد داشت.
 ایجاد لایه های یخی روی آب، سکون آب، تغییرات دبی آب، فصول و ساعات شبانه روز، تغییرات نور و فتوسنتز، اندازه و تراکم ماهیان، وجود میکروارگانیسمها نیز از عوامل موثر در کاهش میزان اکسیژن محلول در آب می باشد.

شفافیت و رنگ آب: شفافیت و رنگ آب دو عامل کاملاً وابسته به هم هستند به نحوی که هر چه تولیدات زیستی آب بیشتر باشد شفافیت کمتر و رنگ آب تیره تر است.

بطور کلی شفافیت کمتر از ۱۵ سانتیمتر باعث ایجاد مشکلات کمبود اکسیژن در شب و بیشتر از ۳۰ سانتی متر حاکی از کمبود مواد غذایی آب خواهد بود که هر دو عامل در میزان رشد و نمو ماهی تاثیرگذار هستند. در روشهای معمولی پرورش ماهی میزان شفافیت آب بین ۲۵-۲۰ سانتی متر نرمال است. شفافیت معیاری است که می توان با سنجش آن کوددهی را قطع و یا مبادرت به دادن آن نمود.

اطلاع از ارتباط بین رنگ و کیفیت شیمیایی در آب راهنمای خوبی است برای کارشناسان در پیشگیری از برخی مشکلاتی که در استخر بوجود می آید. رنگ های قهوه ای شیره ای، قهوه ای، قهوه ای مایل به زرد و یا رنگهای تند آبی و سیاه نشان دهنده وجود اختلالاتی در آب استخرها می باشد.

بعنوان مثال رنگ قهوه ای سبز، نشاندهنده وجود مواد رسوبی معلق غیر ارگانیک (آلی) مثل ذرات چوب و یا با منشا آلی مثل ذرات فلزی است. رنگ زرد قهوه ای نیمه شفاف، که از ترکیب مواد ارگانیک است. رنگ قهوه ای مایل به سیاه که بدترین رنگ آب استخر است و در اثر شکوفایی بعضی از پلانکتونها یا بالا آمدن لجن کف استخر می باشد. رنگ آبی، نشانه فقر پلانکتونی در آب استخر بوده و مانع رشد و نمو ماهیان بویژه پلانکتونخواران می شود (آذری تاکامی، ۱۳۷۲). تغییر رنگ آب استخر به عکس العمل نور خورشید، برخی مواد محلول یا معلق در آب، درجه حرارت آب، مصرف کنندگان، عمق آب، شرایط فیزیکی شیمیایی آب، pH، فساد بازمانده های غذایی و باکتریایی و برخی گازهای سمی بستگی دارد (آذری تاکامی، ۱۳۷۲). نکته مهم اینکه بهترین رنگ آب استخر زرد متمایل به سبز یا زرد متمایل به نارنجی می باشد.

بو و مزه: آب داخل استخر بدلیل اینکه املاح موجود در آن و کود دهی باید شور مزه باشد. اگر آب استخر تلخ باشد نشانه ازدیاد SO_2 و ترکیبات سولفاته است و اگر آب استخر شیرین باشد نشانه افزایش تجزیه هیدروکربن هاست و اگر مزه آب مایل به ترشی باشد نشانه افزایش کربناتها و اسیدی بودن آب استخر است (آذری تاکامی، ۱۳۷۲).

PH آب: (Power Hydrogen) PH بیانگر اسیدی و قلیایی بودن یک محلول است که می تواند بصورت منفی لگاریتمی غلظت H^+ تعریف شود یعنی $PH = -\log [H^+]$.

هر گاه تعداد یونهای H^+ با تعداد یونهای OH^- برابر باشد، PH خنثی یعنی ۷ می شود. PH کمتر از ۷ اسیدی و PH بیشتر از ۷ قلیایی است. بدین معنی که هر عاملی که باعث تولید یون H^+ در محیط آبی شود، موجب اسیدی شدن و هر کاری که یون OH^- را افزایش دهد باعث قلیایی شدن آب خواهد شد (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳). آبهای تقریباً خنثی و کمی متمایل به قلیایی بیشتر از آبهای دیگر برای پرورش ماهی مناسب می باشند در جدول ۶ حساسیت ماهی و شکوفایی پلانکتونی نسبت به PH آب آمده است.

جدول ۶- حساسیت ماهی نسبت به PH (اقتباس از فرید پاک، ۱۳۸۵)

اثرات کشنده	PH
کشنده	۴
ماهیان تخم ریزی نمی کنند رشد و نمو و شکوفایی پلانکتونی مشاهده نمی شود برای بسیاری از ماهیان خطرناک و کشنده است.	۴-۵
برای تولید مثل ماهی و تخم حساسیت ایجاد می کند.	۴-۵/۵
رشد ماهی و شکوفایی پلانکتونی محدود	۵/۵-۶/۵
بهترین PH برای ماهیان - رشد خوب - تولید مثل خوب - و شکوفایی پلانکتونی مناسب	۶/۵-۹
نامناسب رشد و نمو ماهی و پلانکتونها خوب نیست.	۹-۱۰
کشنده است.	بالا تر از ۱۱

سختی آب: سختی آب بوسیله یونهای فلزی چند ظرفیتی موجود در آن ایجاد می شود. در آبهای شیرین یونهای کلسیم و منیزیم از عوامل اصلی ایجاد سختی هستند. در جدول ۷، بر اساس غلظت کربنات کلسیم آبها را به چند دسته طبقه بندی می کنند. ارتباط بین سختی آب و کیفیت رشد و نمو ماهی و سایر آبزیان بستگی کامل به ترکیبات شیمیایی آب و وجود املاح یونهای دیگر دارد.

جدول ۷- طبقه بندی آب شیرین از نظر سختی (اقتباس از Wheaton, 1977)

طبقه بندی آب	غلظت کربنات کلسیم (میلی گرم در لیتر)
نرم	۰ تا ۵۵
کمی سخت	۵۶ تا ۱۰۰
سخت	۱۰۱ تا ۲۰۰
خیلی سخت	۲۰۱ تا ۵۰۰

بر اساس نوع املاح کلسیم و منیزیم سختی آب را به دو دسته تقسیم می کنند (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳): سختی موقت که به علت وجود بی کربنات کلسیم $Ca(HCO_3)_2$ و بی کربنات های منیزیم $Mg(HCO_3)_2$ می باشد و بر اثر جوشاندن و زیاد شدن PH و املاح موجود در آب به کربنات های نامحلول (نمک جامد) تبدیل شده و رسوب می نماید و سختی آب از بین می رود به این سختی کربناته هم می گویند. سختی دائم به علت وجود املاح دیگر کلسیم و منیزیم از قبیل سولفاتها، کلراید و نیتراتها می باشد بر خلاف سختی موقت در اثر جوشاندن از بین نمی رود و به سختی غیر کربنات می گویند. به مجموع سختی های موقت و دائم، سختی کل اطلاق می گردد و آنرا بر اساس میزان کربنات کلسیم بر حسب میلی گرم در لیتر نشان می دهند. اهمیت املاح کلسیم و منیزیم موجود در آب برای ماهی و آبزیان عبارت است از: رشد و نمو استخوان، تعادل اسمزی مایعات درون سلول، تنظیم PH و تعادل اسمزی مایعات بدن. یکی از اثرات مهم سختی آب این است که اگر میزان آن بیش از حد متعارف باشد داروهای بکار گرفته برای کنترل بیماریها را مختل می سازد مثلاً سولفات مس با غلظت ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر در سختی بالا، رشد و تغذیه ماهی را متوقف کرده و اثرات آن را از بین می برد.

قلیائیت: قلیائیت به مجموعه بی کربنات و کربناتهای محلول در آب اطلاق می گردد که بر حسب میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم ($CaCO_3$) بیان می شود. آبهای طبیعی معمولاً مقدار زیادی بی کربنات دارند (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳). بررسی ها نشان می دهد که در استخرهای پرورش ماهی در شرایط قلیائیت ۴۰-۲۰ مقدار متوسط تولید ماهی در هکتار نسبت به شرایط قلیائیت ۱۲۰-۸۰ میلی گرم در لیتر کمتر از ۵۰ درصد بوده است (صدقت، ۱۳۸۲).

شوری (Salinity): میزان غلظت شوری آب تا حد ۲ گرم در لیتر آسیبی به ماهیان آب شیرین وارد نمیرساند. حداکثر شوری را که امکان زنده ماندن و رشد را برای ماهی کپور معمولی میسر میسازد ۹ گرم در لیتر می باشد (Clay, 1981). حد اپتیمم EC برای پرورش ماهیان گرمآبی ۱۴۰۰-۸۰۰ میکروموس بر سانتی متر می باشد. گاز کربنیک (CO_2): این گاز از طریق هوا، بی کربناتها، کربناتها و فساد و تجزیه مواد ارگانیک در آب استخرهای پرورش ماهی ظاهر می شود. این گاز در روزها بوسیله زی شناوران گیاهی جهت عمل فتوسنتز جذب و در شب ها در اثر تنفس پلانکتونهای گیاهی و در طی شبانه روز بر اثر تنفس موجودات جانوری تولید می شود. مقدار مناسب CO_2 بین ۲۰-۱۰ میلی گرم در لیتر میباشد.

گازهای سمی و فلزات سنگین: گازهای سمی مانند SH_2 ، نیتريت، آمونیاک و ... تنها یا ترکیب یا مخلوط با یکدیگر در اغلب استخرهایی که کوددهی بی رویه انجام می گیرد با فساد و تجزیه مواد ارگانیک آشکار می شوند. آمونیاک از مهمترین و متداولترین عوامل ایجاد مسمومیت (Toxication) در ماهی است. غلظت بالای ۱ تا ۱/۵ میلی گرم در لیتر آن در کپور ماهیان می تواند کشنده باشد (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷). کنترل منظم آمونیاک مخصوصاً در آب های قلیایی با اکسیژن کم و درجه حرارت بالا اهمیت زیادی دارد. در صورت

مواجهه با افزایش آمونیاک، تنها راه مقابله با آن تعویض آب است. حدود مجاز عوامل محدود کننده رشد ماهیان گرم آبی پرورشی در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲- حدود مجاز عوامل محدود کننده رشد و نمو ماهیان گرم آبی پرورشی (اقتباس از صادقی، ۱۳۸۰)

بافت	عوامل محدود کننده	حدود عوامل	انواع ماهیهای کپور پرورشی	
			ماههای کپور	سایر گونه های کپور پرورشی
۱	درجه حرارت - سانتیگراد	بهترین منطبقه حرارتی رشد و نمو	۳۰ تا ۲۰	۲۵ تا ۲۱
		امساک غذا	۸	۸
		شروع تغذیه	۱۰	۱۰
۲	بی - اچ آب	انکوباسیون تخم	۲۱ تا ۱۸	۲۵ تا ۲۰
		بهترین حد رشد و نمو	۸ تا ۷	۸ تا ۷
		توسانات قابل قبول	۹ تا ۶/۵	۹ تا ۶/۵
		حدود کفشدنه	۱ به پایین و ۱۰ به بالا	۱ به پایین و ۱۰ به بالا
۳	تولید آب - میلی گرم در لیتر	حد اقل مناسب برای پرورش	۲۰	۲۰
		حد اکثر قابل تحمل	ثابت نیست بستگی به عوامل مختلف شیمیایی آب دارد	ثابت نیست بستگی به عوامل مختلف شیمیایی آب دارد
۴	سختی آب - درجه	حد مناسب و مطلوب	۸ تا ۵	۸ تا ۵
		حد قابل قبول	۵ تا ۳	۵ تا ۳
۵	اکسیژن	حد مطلوب و مناسب	۶ به بالا	۶ به بالا
		حد اقل قابل قبول	۳	۳
		حد اقل قابل تحمل در سفر تا ۴ درجه	۱ تا ۰/۸	۱ تا ۰/۸
		حد اقل قابل تحمل در ۳۰ درجه	۱/۱	۱/۱
		حد مطلوب برای انکوباسیون تخمها	۵ تا ۴	۵ تا ۴
۶	مردم معلق - میلی گرم در لیتر	حد کاهش دهنده رشد	۱۲	۱۲
		حد کفشدنه	۲۰	۲۰
۷	سولفید هیدروژن	حد اکثر قابل قبول	۲ (H ₂ S تجزیه نشده) ^۱	۲ (H ₂ S تجزیه نشده) ^۱
		حد کفشدنه	-	-
۸	نیتراتها ^۱	حد مناسب	۲ تا ۱	۲ تا ۱
		حد قابل قبول	چند میلی گرم	چند میلی گرم
۹	نیتریتها	حد خطرناک و کفشدنه	تا ۹۰ برای کپور خطرناک نیست	تا ۹۰ برای کپور خطرناک نیست
		حد مناسب	مقدار آن بستگی به عوامل دیگر محیط دارد	مقدار آن بستگی به عوامل دیگر محیط دارد
۱۰	سولفاتها ^۲	حد قابل قبول	چند صد تا چند دهه	چند صد تا چند دهه
		حد خطرناک و کفشدنه	تا ۴۰ میلی گرم برای ۴۸ ساعت قابل تحمل است	تا ۴۰ میلی گرم برای ۴۸ ساعت قابل تحمل است
۱۱	کلریدها	حد مناسب	۰/۲	۰/۲
		حد قابل قبول	-	-
۱۲	فلز	حد خطرناک و کفشدنه	نامشخص	نامشخص
		حد مناسب	-	-
۱۳	کادمیوم	حد قابل قبول	۳۰ تا ۲۰	۳۰ تا ۲۰
		حد خطرناک و کفشدنه	۱۰۰۰ (MgSO ₄ مضر ولی قابل تحمل)	۱۰۰۰ (MgSO ₄ مضر ولی قابل تحمل)
۱۴	کروم	حد قابل قبول	-	-
		حد خطرناک و کفشدنه	تا ۱۰	تا ۱۰
۱۵	مس	حد قابل قبول	نامشخص	نامشخص
		حد خطرناک و کفشدنه	-	-
۱۶	سیانور	حد قابل قبول	۰	۰
		حد خطرناک و کفشدنه	۰	۰
۱۷	جیوه	حد قابل قبول	۰	۰
		حد خطرناک و کفشدنه	۰	۰
۱۸	آهن	حد قابل قبول	۵۰ تا ۹	۵۰ تا ۹
		حد خطرناک و کفشدنه	۱۲	۱۲
۱۹	ارستیک	حد اکثر محاز	۱۰۰	۱۰۰
		حد اکثر محاز	کثر از ۲۵	کثر از ۲۵
۲۰	قره	حد اکثر محاز	۵	۵
		حد اکثر محاز	۰/۰۵	۰/۰۵
۲۱	روی	حد اکثر محاز	۲ تا ۰/۱	۲ تا ۰/۱
		حد اکثر محاز	۲۲ تا ۱۵	۲۲ تا ۱۵
۲۲	سرب	حد اکثر محاز	۰/۰۲	۰/۰۲
		حد اکثر محاز	۲ تا ۰/۱	۲ تا ۰/۱
۲۳	مسموم حاصله از نمائینهای	حد قابل قبول	۰/۰۲	۰/۰۲
		حد کفشدنه	۲	۲

تغذیه: آماده سازی اصولی استخرها، کود پاشی و بارورسازی آنها از عوامل مهم افزایش میزان غذاهای طبیعی موجود در استخر است. ماهی کپور از نظر ذائقه همه چیز خوار است در سیستم نیمه متراکم، کپور معمولی علاوه بر غذای طبیعی موجود در استخر به غذای دستی یا کنسانتره و ماهی آمور نیز علاوه بر استفاده از جلبکهای بزرگ و گیاهان آبی نیاز به علوفه دارد (مثنائی و همکاران، ۱۳۷۷). ولی فیتو فاگ و ماهی سرگنده

از انواع پلانکتونهای گیاهی و جانوری که با کودهی در استخر تولید می شوند تغذیه می کنند و لذا برای تولید آنها هزینه زیادی نیز صرف نمی شود. میزان غذای کپور بستگی به اندازه و سن ماهی، درجه حرارت آب، مقدار نسبی غذای طبیعی موجود در استخر و کیفیت غذا دارد. در جیره غذایی کپور باید حاوی ۲۲ تا ۲۵ درصد پروتئین حیوانی باشد اما بخش اصلی غذا را لارو حشرات کفزی، گیاهان آبی، بذر و ریشه آنها تشکیل می دهد (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷).

همیشه ماهیان را در وقت معینی و در نقاط خاصی و با استفاده از تشتک در استخر غذا داده شوند زیرا ماهیان بر حسب عادت در نقاط تعیین شده در اوقات معلوم حاضر می شوند. از غذا دادن مازاد بر احتیاج ماهیان باید خود داری نمود، زیرا غذای اضافی که ماهی قادر به خوردن آن نیست در آب فاسده شده و علاوه بر آلوده کردن آب استخر باعث افزایش مصرف اکسیژن در آب می گردند (دهدشتی، ۱۳۷۱).

هوادهی: ماهی موجود زنده ایست که با برانش های خود تنفس می کند و برای اعمال حیاتی خود نیاز به اکسیژن دارد. از دیدگاه پرورش دهنده ماهی این مقدار اکسیژن باید در حدی باشد که نه تنها ماهی را زنده نگه دارد بلکه رشد کافی و همچنین سلامتی آنها را تضمین کند (توسلی، ۱۳۷۶). بر اساس مطالعات توسلی (۱۳۷۶) بطور کلی مرگ و میر ماهیان در اثر کمبود اکسیژن دارای علائمی است که با تلفات ناشی از سایر عوامل بیماری زا متفاوت است این علائم عبارتند از:

۱- تلفات اغلب بطور دسته جمعی اتفاق می افتد.

۲- قبل از بروز تلفات ماهیان بطور دسته جمعی در سطح آب آمده و سعی می کنند هوا را ببلعند.

۳- ابتدا ماهیان درشت تر می میرند.

۴- ابتدا کپور نقره ای و سپس آمور و در نهایت ماهی کپور معمولی خواهد مرد.

۵- تلفات ناشی از کمبود اکسیژن اغلب در صبح زود اتفاق می افتد.

۶- ماهیان مرده اغلب با دهان باز مرده اند.

کمبود اکسیژن علاوه بر تغذیه و رشد، تولید مثل و سلامتی ماهی ها را نیز تحت تاثیر خود قرار می دهد. با افزایش تراکم ماهی در سیستمهای پرورشی بدلیل شدت فعالیت زیست شناختی، کود دهی زیاد، تغذیه بیشتر و تراکم زیاد ماهی، اکسیژن محلول در آب کاهش یافته و بعنوان فاکتور محدود کننده تولید در می آید. در اینگونه مواقع هوادهی استخر نه تنها باعث نجات جان ماهی می شود بلکه بعنوان عامل مهم تولید، باعث افزایش تولید در واحد سطح می گردد. بنابراین در استخرهای پرورشی که تراکم ماهی زیاد است تامین اکسیژن کافی نقش مهمی در اقتصادی بودن کار پرورش ماهی دارد (توسلی، ۱۳۷۶). از جمله ویژگی های خوب دستگاه هوادهی (Air-jet) می توان وارد نمودن هوا به داخل آب، عدم تبخیر، ایجاد یک جریان دائمی در آب که مانع از لایه بندی حرارتی می شوند نام برد (توسلی، ۱۳۷۶).

زیست سنجی: رسیدگی دقیق و صحیح، رمز موفقیت در پرورش ماهی این است که از وضعیت رشد ماهیان موجود در استخر آگاهی داشته باشیم و این کار با زیست سنجی میسر می باشد. برای پی بردن به میزان غذایی داده شده و میزان رشد ماهیها و ضریب تبدیل غذا باید هر ۱۵ تا ۳۰ روز یکبار، میزان رشد ماهیان کنترل می گردد این عمل طی عملیات زیست سنجی (Biometry) صورت می گیرد. این کار از دقت و حساسیت زیادی برخوردار است زیرا در هر مرحله از زیست سنجی میزان بیوماس (Biomass) و مقدار غذایی که باید در طی یک ماه داده شود تعیین می شود و در صورت عدم زیست سنجی به موقع ماهیان و عدم اطلاع از میزان رشد و نمو آنها ممکن است غذای مصرفی بیش از حد نیاز ماهیها باشد و در این صورت علاوه بر کاهش رشد ماهی های پروراری، باعث آلوده شدن استخر، هزینه زیاد بابت خرید غذا و غیره را بدنبال خواهد داشت (نظری، ۱۳۸۲؛ پیکران مانا، ۱۳۸۷). اطلاعات لازم برای پی بردن به کیفیت و کمیت رشد ماهیها از قبیل افزایش طول، وزن، درجه حرارت آب، میزان غذای مصرف شده و غیره در فاصله دو زیست سنجی در جدول مخصوصی ثبت می شود. تعداد ماهیان انتخاب شده بطور معمولی حدود یک درصد از کل ماهیان موجود در استخر می باشد که با استفاده از تور پره یا ماشک دارای ریز چشمه صید می شوند.

۶-۲-۱ اختصاصات مولدین برای جایگزینی

۱-۶-۲-۱ ویژگیهای عمومی

- ۱- دارای سرعت رشد بالایی باشند.
- ۲- نسبت به غذای دستی عادت پذیر شده باشند
- ۳- در دامنه وسیعی از تغییرات حرارت و شوری از قابلیت پرورش برخوردار میباشند
- ۴- تراکم پذیر بوده
- ۵- نسبت به کمبود اکسیژن در مقایسه با سایر ماهیان با نیاز اکسیژنی مشابه (فزیالو...) مقاوم میباشند.
- ۶- پیشینه پرورش بازاری در منطقه داشته باشند

۲-۶-۲ ویژگیهای اختصاصی مولدین

- ۱- شکل فیزیکی مناسب داشته باشند
- ۲- نسبت سرودم به تنه اصلیکوچک باشد
- ۳- سلامت ظاهری مناسب داشته باشند
- ۴- رفتار درون استخر حاکی از استرس نباشد
- ۵- انگل وقارچ و یا هرگونه آثار جراحت نداشته باشند
- ۶- آبشش سالم و بارنگ مناسب و بدون انگل و بوع نامناسب و دارای موکوسکم باشند

- ۷- وزن مناسب برای مولد بالای ۵ تا ۸ کیلو به ترتیب در فیتوفاگوآمور و بالای ۴ کیلو در کپور معمولی
- ۸- در صورت انتخاب بچه ماهی و لاروسلامت ظاهری و رفتارهای گله ای وعدم استرس ملاک خواهد بود
- ۹- شناسنامه و سابقه مولدین نمونه های مورد نظر برای انتقال به ایران مدنظر قرار گیرد
- ۱۰- مرکز مورد نظر دارای شهرت منطقه ای و یاملی برای ارائه ماهیان مولدو یا بچه ماهیان داشته باشد
- ۱۱- منحنی رشد گونه ها از سوی مرکز مورد نظر ارائه شود و ضریب چاقی مناسب داشته باشند
- ۱۲- شناسنامه بهداشتی مولدین و یا مرکز ارائه شود

۳-۶-۲- معیارهای انتخاب ماهی

معیارهای اصلی برای انتخاب مولدین در این طرح شامل :

- بررسی کیفیت مولدین و بچه ماهیان بر اساس اصول مدیریت بهینه (BMP)
- شکل مناسب و نسبت سر
- رنگ بدن، باله ها و آبشش
- وجود ناهنجاری
- فعالیت ماهی در دماهای مختلف
- واکنشهای رفتاری
- بررسی نمودار رشد ماهیان در مزرعه مبدا
- مشاهده مستقیم نمونه های مزرعه مبدا
- اخذ گواهی نسل F1 از مزرعه مبدا

۳- مواد و روش ها

۳-۱- ورود بچه ماهیان نسل F1 به کشور

بچه ماهیان از کشور چین در تیر ماه سال ۱۳۹۲ از طریق مرز فرودگاهی امام خمینی وارد شده و بلافاصله از طریق حمل زمینی با کامیون سردخانه دار به کارگاه تکثیر و پرورش عقیلی در استان گلستان انتقال یافتند. در این راستا تعداد ۶۵۶۲ بچه ماهی با وزن متوسط ۲ گرم از چهار گونه کپور معمولی، کپور سرگنده، کپور نقره ای و آمور از کشور چین (مرکز تحقیقات رودخانه یانگ تزه) و پس از طی مراحل اخذ مجوز های قانونی وارد و به استان گلستان جهت قرنطینه آنها با همکاری سازمانهای ذیربط منتقل شدند. میانگین وزن بچه ماهیان بین ۲ گرم و طول کل ۸۰ میلیمتر ثبت گردید. به منظور تطابق با شرایط محیطی ماهیان به صورت مجزا در حوضچه های فایبر گلاس نگهداری شدند. سلامت ظاهری و میزان تلفات حمل و نقل بچه ماهیان به هنگام رها سازی بررسی میشد. همزمان با وارد سازی بچه ماهیان به کارگاه و قبل از معرفی آنها به استخرهای پرورش با استفاده از نمک طعام ۵ درصد ضد عفونی شدند. کلیه وسایل حمل، صید و جابجایی بچه ماهیان قبل و بعد از عملیات انتقال در آهک ضد عفونی گردیدند.

بررسیهای منظم ماهیان در طول دوره پرورش بصورت ماهیانه و همزمان با زیست سنجی آنها و در صورت بروز شرایط خاص بصورت صید موردی و نمونه برداری از آنها انجام گرفت. بررسی ماهیان شامل معاینه بخشهای بیرونی از جمله پوست، باله ها، آبشش ها، شفافیت چشمها و مشاهده تحرک و جنب و جوش طبیعی ماهیان و در صورت تلفات بررسی اندامهای درونی آنها بوده است.

۲-۳- ویژگی کارگاه محل پرورش در استان گلستان

استخرهای خاکی و محل قرنطینه در کارگاه تکثیر عقیلی مستقر در شهرستان آزادشهر به صورت حمل زمینی با کامیون سردخانه دار انتقال یافتند. ماهی ها در این مزرعه به استخر های شماره ۲ و ۴ انتقال یافتند. مساحت و عمق آبگیری استخر های مورد مطالعه به ترتیب ۳۰۰۰، ۴۰۰۰ متر مربع و ۱۱۰، ۱۲۰ سانتیمتر بود.

باتوجه به اهمیت موضوع از بدو ورود این گونه ها به استان گلستان تمهیدات لازم و اصول قرنطینه در مرکز رعایت گردید. خروجی آب استخرها بطور کامل تحت کنترل قرار گرفت تا هیچ آبی از استخرها خارج نگردد. تنها منبع تامین آب این کارگاه و استخرهای مذکور آب چاه بوده و هر استخر ورودی جداگانه بانصب توری در ابتدای ورودی و استخر ۲ دارای خروجی مانک میباشد. (استخر ۴ فاقد هر نوع خروجی میباشد). مقرر گردید به منظور کنترل کلیه رفت و آمدها و نیز اجرای صحیح عملیات قرنطینه محیط دو استخر مذکور کاملاً حصار کشیده و هیچگونه ارتباط آبی و فیزیکی و غیره بین این استخرها و دیگر استخرهای آن واحد نباشد. مراحل آماده سازی بعد از صید ماهیان دوره قبل و تخلیه آب آغاز و خشک کردن، بازسازی کف و دیواره ها، آهک پاشی، شخم، کنترل دریاچه های ورودی و خروجی و افزودن کود پایه و در نهایت آبگیری انجام شد.

بعد از تخلیه آب، آهک پاشی صورت گرفت. میزان آهک مورد استفاده ۱۸۰۰ کیلوگرم در هکتار و از نوع آهک زنده (Cao) که بصورت یکنواخت در کف استخر پاشیده شد. علفهای هرز موجود در دیواره های استخر بعد از جمع آوری بصورت گُپه مانند در همان محل اقدام به آتش زدن گردید (شکل ۱۱)، تا از تشکیل پناهگاه برای جانوران موذی و لاروهای آنها (بویژه حلزون) جلوگیری گردد.

کوددهی در دو مرحله انجام گرفت، در مرحله اول کود پایه که قبل از آبگیری و به مقدار ۵-۴ تن در هکتار کود گاوی بصورت گپه مانند و به فاصله ۳ تا ۵ متری در سرتاسر کف استخر ریخته شد (شکل ۱۳). در مرحله دوم کوددهی در طول دوره پرورش انجام گرفت. کودهای حیوانی: ۶۰۰ کیلوگرم کود مرغی و ۳/۵ تن کود حیوانی در واحد هکتار بصورت کود خشک در داخل گونی ها ریخته شد (شکل ۱۴) و ۲۴ تن در هکتار نیز

(فقط کود گاوی) برای تهیه شیرابه (اسلاری) در ادامه پرورش بر اساس برنامه ریزی و محاسبات انجام شده مورد استفاده قرار گرفت. با توجه به وضعیت تولیدات اولیه استخر هر هفته ۱۰ تا ۱۵ کیلو از انواع کود شیمیایی (بر حسب هکتار) همراه با کود آلی (بصورت شیرابه) به استخر اضافه شد.

بعد از محاسبه کود مورد نیاز، بر اساس ماده موثره نیتروژن (N) ۲ گرم در لیتر و ماده فعال فسفر (P2O5) ۰/۲ گرم در لیتر، آنها را بصورت جداگانه در داخل وان های ۳۰۰ لیتری با آب به نسبت ۱ به ۲۰ کاملاً حل کرده (شکل ۱۷) و سپس با سطل پلاستیکی در تمام سطح استخر پاشیده می شد (شکل ۱۸). زمان مصرف کود شیمیایی حدود ساعت ۱۱-۱۰ صبح و در هوای آفتابی در جهت جریان باد و هر سه روز یکبار انجام می گرفت.

۳-۳- توزیع ماهیان در استخرهای پرورشی

مراحل آدپتاسیون ماهیان در کنار استخرها و در ساعات بامدادی به مدت ۳ تا ۴ ساعت به طول انجامید. آبگیری استخر بعد از آماده سازی انجام شد. سپس زمانیکه شکوفایی پلانکتونی به اندازه کافی رسید کار رها سازی بچه ماهیان آغاز شد. در این مدت به تدریج آب محیط انتقال و آب استخرهای پرورشی جایگزین شده و در عین حال همدمایی نیز صورت پذیرفت. در این تحقیق تعداد ۳ گونه کپور چینی و ۱ گونه کپور معمولی مورد استفاده قرار گرفت. نام علمی گونه ها به شرح زیر میباشد:

Silver carp – *Hypophthalmichthys molitris*

Bighead carp – *Aristichthys nobilis*

Common carp – *Cyprinus carpio*

Grass carp – *Ctenopharyngodon idella*

ترکیب گونه ای ماهیان استخر شماره ۲ از کل ۲۱۶۶ قطعه ذخیره سازی شده گونه کپور معمولی (۷۳۰ قطعه)، سرگنده (۴۴۷ قطعه) و نقره ای (۹۸۹ قطعه) و این ترکیب برای تعداد کل ۳۱۴۰ قطعه در استخر شماره ۴ گونه کپور معمولی (۶۵۱ قطعه)، سرگنده (۴۲۱ قطعه) و نقره ای (۲۰۶۸ قطعه) می باشد. در مجموع تعداد ۵۳۰۶ قطعه شامل سه گونه ماهی فوق الذکر به دو استخر ۲ و ۴ ذخیره سازی گردیدند.

در مجموع در مرحله دوم واردات ماهی از چین تعداد ۱۲۵۴ قطعه شامل چهار گونه ماهی با ترکیب گونهای کپور معمولی (۵۵۶ قطعه)، سرگنده (۱۱۹ قطعه)، نقره ای (۳۱۱ قطعه) و آمور (۲۵۸ قطعه) و همچنین تعداد ۱۰ قطعه ماهی جوان گونه فیتوفاگک بامیانگین وزنی ۲۰۰ گرم به دو استخر ۲ و ۴ ذخیره سازی گردیدند.

میانگین وزنی چهار گونه کپور معمولی، سرگنده، نقره ای و آمور ۲ گرم برآورد گردید. ترکیب گونه ای ماهیان استخر شماره ۲ از کل ۶۸۴ قطعه ذخیره سازی شده گونه کپور معمولی (۳۶۱ قطعه)، سرگنده (۵۰ قطعه)، نقره ای (۱۳۱ قطعه) و آمور (۱۴۲ قطعه) و این ترکیب برای تعداد کل ۵۶۰ قطعه در استخر شماره ۴ گونه کپور معمولی (۱۹۵ قطعه)، سرگنده (۶۹ قطعه)، نقره ای (۱۸۰ قطعه) و آمور (۱۱۶) میباشد.

دوره پرورش در استان گلستان تا مهر ماه و سرد شدن دمای آب ادامه داشت (۳ماهه) و بعد از آن اقدام به تخلیه استخرها و صید ماهیان شد.

درسال دوم پروژه طول مدت بررسی ۶ ماهه یعنی یکدوره پرورش متداول در شرایط استان گلستان در نظر گرفته شد. به عبارت دیگر درسال ۱۳۹۲ دوره پرورش ۸۸ روز و درسال دوم پرورش درسال ۱۳۹۳ این دوره ۱۶۸ روز زمان پرورش بوده است.

میزان غذای کنسانتره مورد نیاز برای ماهی کپور محاسبه شد. زمان غذادهی دو بار در روز انجام گرفت. غذای مورد نیاز پس از خیسانیدن، در داخل تشتک به فاصله ۵ متر از یکدیگر در داخل استخر قرار داده می شدند. میزان غذای کپور پس از زیست سنجی ماهیان که هر ماه یکبار انجام می گرفت و بر اساس درصد بیوماس موجود در استخر محاسبه شده است (جدول ۳).

جدول ۳- میزان غذای مصرفی ماهی کپور معمولی در طول دوره پرورش

ماههای پرورش فاکتورهای مورد بررسی	تیر	مرداد	شهریور	مهر
درصد غذا (%)	۲۰	۳۰	۲۵	۱۰
میزان غذا در ماه	۳۴۴	۵۱۶	۴۳۰	۱۷۵
میزان غذا در روز	۱۲/۷	۱۹/۱	۱۵/۹	۶/۴

جهت تامین غذای ماهی آمور مقدار ۳۶۰۰ کیلو گرم علوفه (یونجه) استفاده گردید و میزان علوفه دستی به نسبت ۱ به ۲۵ تا ۳۰ محاسبه و در چارچوبه یا آخوری که در حاشیه استخر تعبیه شده بود ریخته میشد (شکل ۲۲).

مقدار علوفه مورد استفاده نیز بر اساس بیوماس متوسط ماهی آمور و رؤیت علوفه موجود و یا مصرف شده در چارچوبه (آخور) که روزانه مورد بازدید قرار می گرفت انجام می شد (جدول ۴).

جدول ۴- میزان غذای مصرفی ماهی آمور در طول دوره پرورش

ماههای پرورش	تیر	مرداد	شهریور	مهر
فاکتورهای مورد بررسی				
درصد علوفه سبز	۲۵	۳۰	۲۰	۱۰
میزان علوفه در ماه	۹۰۰	۱۰۸۰	۷۲۰	۳۶۰
میزان علوفه در روز	۲۹	۳۵	۲۳	۱۲

علوفه دهی در صبح زود و قبل از غذاهای ماهی کپور صورت می گرفت تا ماهیان آمور رغبتی به استفاده از غذای دستی و کنسانتره نداشته باشند. مشابه همین روش غذا دهی در سال دوم پرورش برای ماهیان پروراری از فروردین تا مهر ماه انجام پذیرفت.

۳-۴- بیومتری و انجام محاسبات رشد

به منظور زیست سنجی نمونه برداری با استفاده از تورهای پرتابی (ماشک) و یا استفاده از تورپره انجام می پذیرفت. نمونه ها بلافاصله در محلول های یهوشکننده قرار داده شده و به آزمایشگاه منتقل گردید. عملیات زیست سنجی (شامل طول کل بادقت میلیمتر و وزن کل بادقت گرم) از بیجه ماهیان در طول دوره پرورشی همراه صورت گرفت. ضریب رشد و وضعیت بهداشتی آنان و نیز وضعیت پلانکتونی و بنتوزاستخرها مورد بررسی قرار گرفت. تعداد نمونه های مورد بررسی در هر دوره بیومتری از هر گونه ۳۰ عدد در نظر گرفته شد. تولید در واحد سطح در استخر ها و درصد بازماندگی و ضریب رشد ماهی مورد بررسی قرار گرفت. پارامترهای رشد و بقا در طول دوره پرورش انجام شد. نرخ رشد در این مطالعه توسط فرمول زیر محاسبه شد:

$$\text{معادله ۱-۲} \quad GR$$

نرخ رشد با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید.

$$\text{معادله ۲-۲} \quad GR = \frac{W_2 - W_1}{T_2 - T_1} \times 100$$

که W_1 = وزن اولیه و W_2 = وزن ثانویه و $T_2 - T_1$ = طول دوره رشد می باشد.

۵-۳- محاسبات و آنالیز آماری

مقایسه میانگین های رشد طولی و وزنی با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) و تست دانکن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. شیوه نمونه برداری به صورت کاملاً تصادفی و در قالب طرح کاملاً تصادفی بود. نتایج در سطح $\alpha=0/05$ با یکدیگر مقایسه شدند. رسم نمودارها بر استفاده از نرم افزار Exell 2007 انجام پذیرفت.

۴- نتایج

۴-۱- اندازه گیری فاکتورهای فیزیکی شیمیایی آب

نتایج بدست آمده درجه حرارت آب (حداقل و حداکثر و میانگین به تفکیک ماههای مختلف دوره پرورشی در جدول ۷ آمده است. توضیح اینکه درجه حرارت آب در فروردین و اردیبهشت ماه بدلیل اینکه استخر مورد بررسی هنوز آبگیری نشده بود، از استخر پرورش ماهی که در کنار استخر مورد تحقیق قرار داشت گرفته شده است.

جدول ۷- میانگین درجه حرارت آب استخر پرورشی مورد تحقیق در ماههای مختلف پرورشی

ماههای سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	درجه حرارت
								(درجه سانتیگراد)
حداقل	۷	۹	۲۱/۵	۲۱/۵	۲۳/۵	۲۰	۱۳	
حداکثر	۱۲	۲۲	۲۶	۲۶	۲۸	۲۸	۲۱/۵	
متوسط	۹	۱۵/۷	۲۳/۸	۲۴/۵	۲۶/۱	۲۵/۳	۱۶/۸	

۴-۲- روند رشد پرورش بچه ماهیان نوس در سال اول در استان گلستان

نتایج زیست سنجی ماهیان گرم آبی پرورشی در استخر مورد بررسی از زمان رهاسازی تا پایان دوره اول یعنی بچه ماهیان پرورشی به تفکیک در جدول ۸ آمده است.

جدول ۸- زیست سنجی ماهی فیتوفاگ (Silver carp) در دوره پرورش

نام استخر	فیتوفاگ		
	تعداد	وزن متوسط	وزن کل
استخر ۲	687	422	290
استخر ۴	1155	449	518.5
جمع	1842	438.9	808.5

جدول ۹- زیست سنجی ماهی کپور معمولی (Common carp) در دوره پرورش

نام استخر	کپور		
	تعداد	وزن متوسط	وزن کل
استخر ۲	533	884	471.3
استخر ۴	567	754	427.7
جمع	1100	817.3	899

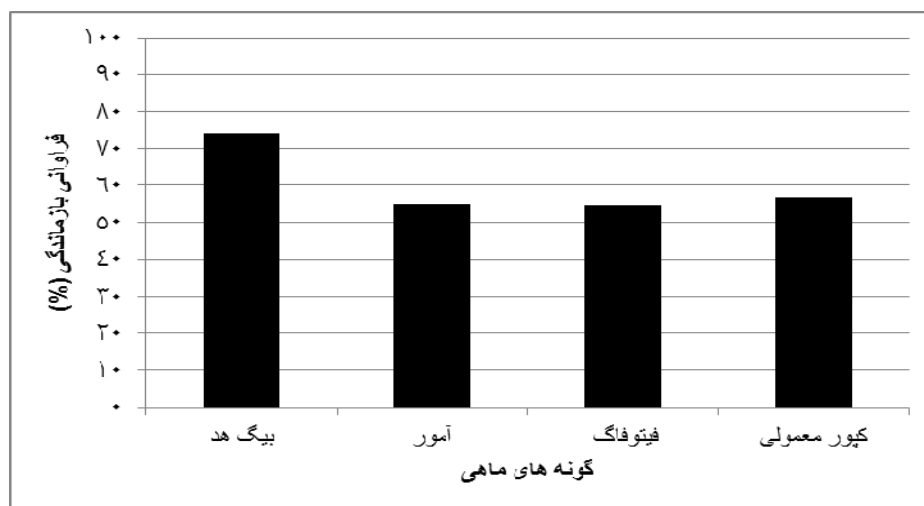
جدول ۱۰- زیست سنجی ماهی آمور (Grass carp) در دوره پرورش

آمور				نام استخر
بازماندگی	وزن کل	وزن متوسط	تعداد	
37	36.1	839	43	استخر ۲
74.6	168.5	679.6	248	استخر ۴
55	204.6	703.1	291	جمع

جدول ۱۱- زیست سنجی ماهی بیگهدر دوره پرورش

بیگهد				نام استخر
بازماندگی	وزن کل	وزن متوسط	تعداد	
78.2	267.3	698	383	استخر ۲
70.2	252	722	349	استخر ۴
74.2	519.3	709.4	732	جمع

تولید در هکتار در استخر شماره ۲ مزرعه عقیلی ۳۵۴۸.۵ کیلو گرم و در استخر شماره ۴ مزرعه عقیلی ۳۴۱۶.۹ کیلو گرم و در کل معادل ۳۴۷۳ کیلو گرم بست آمده. مقایسه درصد بازماندگی بچه ماهیان دوره پرورش اولیه نیز حاکی از بالا بودن درصد بازماندگی در گونه بیگهد با ۷۴.۲ درصد و کمترین آن مربوط به گونه آمور با ۵۵ درصد بود (نمودار ۱).

نمودار ۱- مقایسه درصد بازماندگی بچه ماهیان دوره پرورش اولیه

همچنین در دوره دوم تولید میران شاخص‌های رشد در جداول ذیل ارائه شده است.

۳-۴- روند رشد ماهی فیتوفاگ

جدول ۱۲- زیست سنجی ماهی فیتوفاگ (Silver carp) در دوره دوم پرورش

فیتوفاگ						سطح	شماره استخر
بیومس (کیلوگرم)	نرخ رشد (گرم در روز)	ایام رشد (روز)	وزن نهایی (گرم)	وزن اولیه (گرم)	تعداد رهاسازی (قطعه)		
226	16.4	146	2880	490	87	0.37	1
332	15.2	168	3100	540	119	0.36	2
264	16.4	146	2900	500	101	0.45	3
469	12.9	168	2700	540	193	0.45	4
190	15.1	146	2700	500	78	0.37	6
1480	15.2				578	2	جمع

۴-۴- روند رشد ماهی کپور معمولی

جدول ۱۳- زیست سنجی ماهی کپور معمولی (Common carp) در دوره دوم پرورش

کپور						سطح	شماره استخر
بیومس (کیلوگرم)	نرخ رشد (گرم در روز)	ایام رشد (روز)	وزن نهایی (گرم)	وزن اولیه (گرم)	تعداد رهاسازی (قطعه)		
234	7.9	146	2000	850	130	0.37	1
260	24.0	168	4900	870	59	0.36	2
248	6.8	146	1850	850	149	0.45	3
151	8.5	168	2300	870	73	0.45	4
108	14.7	146	3000	850	40	0.37	6
1001	12.36				451	2	جمع

۵-۴- روند رشد ماهی آمور

جدول ۱۴- زیست سنجی ماهی آمور (Grass carp) در دوره دوم پرورش

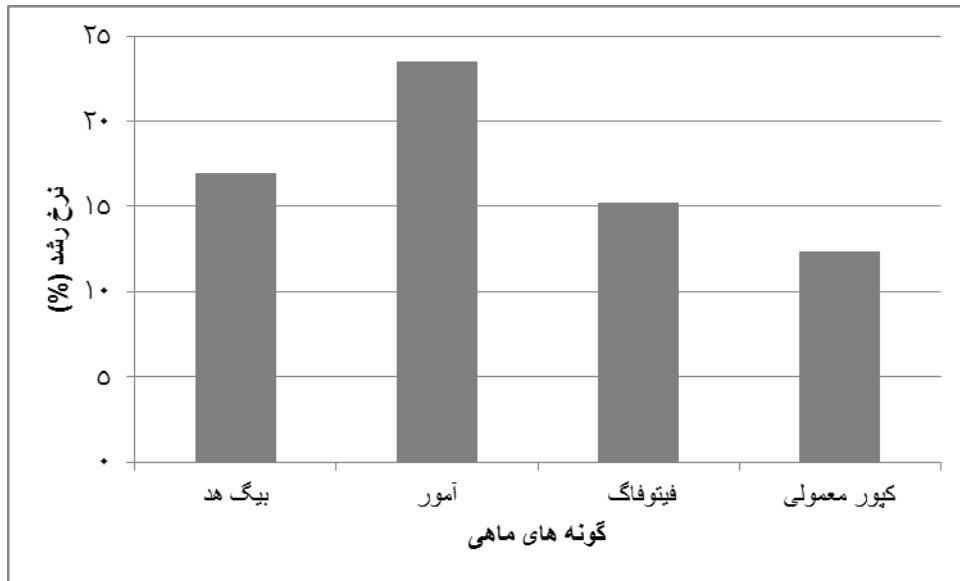
آمور						سطح	شماره استخر
بیومس (کیلوگرم)	نرخ رشد (گرم در روز)	ایام رشد (روز)	وزن نهایی (گرم)	وزن اولیه (گرم)	تعداد رهاسازی (قطعه)		
71	17.3	146	3450	920	23	0.37	1
71	23.6	168	4900	940	16	0.36	2
122	24.7	146	4500	900	30	0.45	3
58	16.0	168	3600	920	18	0.45	4
112	36.3	146	6200	900	20	0.37	6
433	23.52				107	2	جمع

۶-۴- روند رشد ماهی بیگ هد

جدول ۱۵- زیست سنجی ماهی بیگهدر دوره دوم پرورش

بیگ هد						سطح	شماره استخر
بیومس (کیلوگرم)	نرخ رشد (گرم در روز)	ایام رشد (روز)	وزن نهایی (گرم)	وزن اولیه (گرم)	تعداد رهاسازی (قطعه)		
158	18.5	146	3500	800	50	0.37	1
104	16.7	168	3600	800	32	0.36	2
204	14.4	146	2900	800	78	0.45	3
161	15.8	168	3500	850	51	0.45	4
154	19.5	146	3650	800	47	0.37	6
780	16.98				258	2	جمع

نرخ رشد ماهی کپور معمولی، بیگ هد، فیتو فاگ و آمور به ترتیب معادل ۱۲، ۱۶، ۱۵، و ۲۳ درصد بدست آمد. در این میان نرخ رشد آمور بیشترین و نرخ رشد کپور معمولی کمترین بود (نمودار ۲).

نمودار ۲- مقایسه نرخ رشد کپور ماهیان در دوره دوم پرورش

۴-۷- روند رشد پیش مولدین وارداتی

جدول ۱۴- عملکرد کل برای استحصال پیش مولدین ماهیان ورودی از کشور چین در استخرهای عقیلی شرکت ران (سهامی خاص) در سال پرورشی ۱۳۹۲

جمع کل					سطح (هکتار)	نام استخر	ردیف
وزن کل تولید (kg)	وزن متوسط تولید (گرم)	تعداد باقیمانده کل	محاسبه درصد بازماندگی	تعداد کل ذخیره			
1064	646	1646	58	2850	0.3	عقیلی ۲	1
1264	581	2175	59	3700	0.4	عقیلی ۴	2
2426	612	3965	8.55	6715	0.7	جمع	3

جدول ۱۵- عملکرد استحصال پیش مولدین ماهیان امور ورودی از کشور چین در استخرهای عقیلی شرکت ران (سهامی خاص) در سال پرورشی ۱۳۹۲

آمور				
تعداد کل ذخیره	محاسبه درصد بازماندگی	تعداد باقیمانده کل	وزن متوسط تولید (گرم)	وزن کل تولید (kg)
142	30	43	837	36
116	90	104	677	70
165	87	144	680	98
423	69	291	704	205

جدول ۱۶- عملکرد استحصال پیش مولدین ماهیان بیگ هد ورودی از کشور چین در استخرهای عقیلی شرکت ران (سهامی خاص) در سال پرورشی ۱۳۹۲

بیگ هد				
تعداد کل ذخیره	محاسبه درصد بازماندگی	تعداد باقیمانده کل	وزن متوسط تولید (گرم)	وزن کل تولید (kg)
497	77	383	697	267
490	71	349	722	252
987	74	732	709	519

جدول ۱۷- عملکرد استحصال پیش مولدین ماهیان کپور ورودی از کشور چین در استخرهای عقیلی شرکت ران (سهامی خاص) در سال پرورشی ۱۳۹۲

کپور				
تعداد کل ذخیره	محاسبه درصد بازماندگی	تعداد باقیمانده کل	وزن متوسط تولید (گرم)	وزن کل تولید (kg)
1091	49	533	883	471
846	67	567	746	423
1937	57	1100	812	894

جدول ۱۸- عملکرد استحصال پیش مولدین ماهیان فیتو فاگ ورودی از کشور چین در استخرهای عقیلی شرکت ران (سهامی خاص) در سال پرورشی ۱۳۹۲

فیتو فاگ				
تعداد کل ذخیره	محاسبه درصد بازماندگی	تعداد باقیمانده کل	وزن متوسط تولید (گرم)	وزن کل تولید (kg)
1120	61	687	422	290
2248	51	1155	449	519
3368	55	1842	439	809

۵- بحث و نتیجه گیری

از به کار گیری اصول اساسی اصلاح نژاد در پرورش آبزیان مدت زیادی نمی گذرد و اینعلم در مقایسه با اصلاح نژاد دام و نسبت به صنعت دام پروری کمی جدیدتر می باشد. بهعبارت بهتر در صنعت پرورش ماهی معمولاً ماهیانی مورد استفاده قرار می گیرند که یامستقیماً از ذخایر وحشی به دست آمده اند و یا فقط چند نسل از انتقال آن ها از محیطهای طبیعی می گذرد. در این زمینه فقط چند سویه (Strain) از کپور ماهیان و قزل آلابرنگین کمان در برخی از نقاط جهان اهلی شده و می توان گفت ذخایر دیگری از این ماهیاناهلی شده وجود ندارد. از طرفی اطلاعات اساسی مورد نیاز برای اجرای برنامه های علمیو منطقه ای اصلاح نژاد ماهیان اندک است. در یک جمله می توان گفت که هدف اصلاح نژادافزایش توان تولید می باشد. این تولید چه از نظر وزنی چه از نظر طول و چه از نظر خصوصیات کیفی نظیر رنگ مناسب و شکل ظاهری در برنامه های اصلاح نژاد تحت بررسی قرار می گیرد. تا کنون در صنعت پرورش ماهی بر اثنای ماهیان زینتی اصلاح نژاد دارای نقش کمتری در بالا بردن تولید بوده است. بیشتر پرورش دهندگان برای افزایش تولید فقط برکنترل فکر بهبود غذا و جلوگیری از بروز بیماری ها شد و شاید نداند که با یک نظارت و کنترل درست به هنگام باعث افزایش پتانسیل بیولوژیکی ماهیان شوند. دو ماهی کاملاًیکسان در طبیعت وجود ندارد و تنوع موجود در یک جمعیت از ماهیان در برگیرنده تمام فنوتیپ های واقعی آن هاست. از دیرباز بشر به پرورش و اهلی ساختن دام بخصوص گوسفندبزاسب و گاو پرداخت تا بتواند با انتخاب والدینی که خصوصیات ظاهری بهتری دارند واز رشد مناسبی برخوردارند فرزندان قوی تر و مقاوم تر ایجاد نمایند. به همین دلیل است که یک علم اصلاح نژاد ماهی نسبت به اصلاح نژاد دام از سابقه زیادتری برخوردارنیست و فقط در چند ساله اخیر (نیم قرن اخیر) به آن توجه زیادی شده است. نکته مهم آنکه هدف کلی برنامه های اصلاح نژاد افزایش پتانسیل بیولوژیکی یک جمعیت می باشد. فنوتیپ خصوصیات قابل مشاهده یا اندازه گیری نظیر رنگ طول وزن تعداد خارهای باله پشتی و ... است. به طور کمی ماهیانی برای پرورش مقرون به صرفه ترند که دارای رشدسریرتدرصد بالاتر گوشت (لاشه) باشند. ضریب تبدیل نهایی پایین تری داشته باشند ومقاومت بیشتری به بیماری از خود نشان دهند همه این مزایا در مدیریت کارگاهی تکثیربا رعایت اصول ژنتیک و اصلاح نژاد امکان پذیر است. در برنامه های اصلاح نژاد دام یاماهیان هدف این است که حیواناتی که دارای ظرفیت ژنتیکی بالاتر از میانگین داشتهباشند در ابتدا انتخاب شده و از آن ها به عنوان والدین نسل بعد استفاده شود. با توجه به میزان کل تولیدات ماهیان گرمابی بوپژه در پایان سال ۱۳۹۰ (معادل هزارتن ۱۷۰۵۷۸-) چنانچه اعمال برنامه های اصلاح نژادی ماهیان گرمابی از طریق دستیابی به دانش فنی تولید لاین های آبزیان پرورشی بتواند منجر به ۱۰ درصد افزایش تولید گردد. شاهد افزایش رقمی بالغ بر ۱۷۰۵۷ تن در سال اول اجرای طرح نسبت به سال پایه (۱۳۹۰) خواهیم بود. بدیهی است بر این مبنا رقم افزایش تولید مذکوردر طی سالهای بعد روند تصاعدی خواهد شد. از آنجایی که اساساً قیمت انواع کپور ماهیان بر اساس شاخصهای قیمت عمده فروشی اعلام شده از سوی سازمان شیلات ایران نسبت به سایر اقلام پروتئین

حیوانی (گوشت قرمز) دارای قیمت متعادل تری بوده و از سوی دیگر پرورش کپور ماهیان در اقصا نقاط و استانهای مستعد کشور پراکنش یافته است. لهندارقام افزایش تولید از رهگذر اعمال سیاستهای اصلاح نژاد ماهیان گرمابی نقش عمده ای در ایجاد امنیت غذایی کلیه استانهای مذکور (-وبویژه احاد مردم در قشر کم درآمد -) خواهد داشت. مدت زمان پرورش ماهی در استان های مختلف متفاوت بوده که در نمودار زیر آمده است.

در حال حاضر در ایران چهار گونه پرورشی در اشل اقتصادی مورد بهره برداری قرار می گیرند که عبارتند از سه گونه کپور ماهیان چینی و یک گونه کپور ماهی معمولی که پرورش داده می شود. البته بیوتکنیک تکثیر چند گونه بومی وجود دارد و در مقیاس محدود در بخش اقتصادی پرورش داده می شوند که شامل سیم، سوف و بنی می باشد (حسین زاده صحافی، ۱۳۹۱).

اگر چه تعداد زیادی از گونه های ماهی بخوبی در استخر رشد می کنند اما تنها تعداد محدودی از گونه ها معمولاً در مقیاس تجاری پرورش داده می شود. پرورش در استخرهای تجاری اساساً با هدف دستیابی به بیشترین سطح تولید ماهی و سود را از طریق استفاده بهینه از مواد غذایی طبیعی و غذای مکمل انجام میشود (Kumar, D.1992).

در آسیا دو سیستم بزرگ پرورش کپور وجود دارد که یکی سیستم چند گونه ای چینی با استفاده از کپور چینی با همدیگر و دیگری سیستم مرکب هندی که با استفاده از کپور هندی و کپور چینی به صورت ترکیب است. در کشور چین، کپور چینی مانند کپور نقره ای (*Hypophthalmichthys molitrix*)، کپور علفخوار (*Ctenopharyngodon idella*)، کپور سرگنده (*Aristichthys nobilis*) کپور لجنی (*Cirrhinus molitorella*)، کپور سیاه (*Mylopharyngodon piceus*) و کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) در سیستم کشت چند گونه ای در استخر پرورش داده میشود (Kumar, D.1992).

معیارهایی که برای انتخاب گونه های مناسب ماهی در محیط های استخر عبارتند از نرخ رشد سریع، قابلیت استفاده از غذای طبیعی و مصنوعی، مقاوم به بیماری، مولد سازی و تکثیر آسان، قابلیت پرورش توام، شکارچی نبودن و پلانکتون خوار یا ترجیحاً گیاهخوار و یا دتریت خوار، سازگاری با دیگر گونه های مورد پرورش، خوش طعم با ارزش غذایی بالا و دارای تقاضا در بازار و قیمت بالا باشد (Kumar, D.1992).

نتایج حاصل از مطالعه اخیر نشان دارد که میزان تولید در استخر های خاکی در سال دوم پرورش (۱۳۹۲) معادل ۳۶۹۴ کیلو گرم بود. ذکر این نکته ضروری است که میزان تولید در واحد سطح در این پروژه ملاک نبوده بلکه به هدف سازگاری ماهی های نسل اول به محیط پرورش سطح تراکم پایین تر از نرمال در نظر گرفته شد با این وصف رشد بالای ماهیان وارداتی در عمل تولید استخر ها را افزایش داد.

نیک پی (۱۳۸۶) جهت افزایش تنوع گونه ای در استخر های ماهیان گرم آبی با استفاده از ماهیان بومی پروژه ای تحت عنوان بررسی رشد و رفتار تغذیه ای ماهی شیربته *grypus Barbus* در روش تک گونه ای و چند گونه ای به ازای هر هکتار ۳۰۰۰ قطعه بچه ماهی از انواع مختلف (کپور ماهیان چینی) در نظر گرفته که در تیمار چند

گونه ای برای ۳ استخر ۱۷۲۰ متری ۵۶۰ قطعه ماهی معرفی گردید که از این تعداد ۴۰ قطعه به میزان ۸/۱ درصد شیربت بود .

(STOAS 1993) استخرها ماهیان گرم آبی را از نظر سطوح تغذیه ای به چهار سطح تقسیم نموده که در کشورهای چین ، هند و بنگلادش بین ۱۰ تا ۴۰ درصد از ماهیان بنتیک خوار استفاده می گردد .

خوال در سال ۱۳۸۸ در بررسی کشت توام اردک ماهی با کپور ماهیان پرورشی گزارش نمود ، افزودن ۶۵۰ با قطعه اردک ماهی به تیمارهای با تراکم ۳۵۰۰ قطعه در هکتار کپور ماهیان چینی تولید خالص ماهی به میزان ۳۶۵۲/۱ کیلوگرم در هکتار بیشترین بازدهی را داشته است .

در طی پرورش کپور سیاه با سایر کپور ماهیان میانگین بازماندگی ۵ گونه ماهی در طی اجرای پروژه کپور ماهیان پرورشی ۸۲/۰۶ درصد بوده بیشترین بازماندگی ماهیان مربوط به گونه کپور معمولی با ۹۹/۶ و سایر گونه ها ، سرگنده (بیگهد) با ۹۵/۷۵ درصد و کپور نقره ای (فیتوفاگ) با ۸۴/۶۴ درصد ، کمترین بازماندگی مربوط به گونه کپور سیاه ۵۴/۸۲ درصد و کپور علفخوار (آمور) با ۵۷/۱۸ درصد می باشد . بازماندگی کپور سیاه در سال اول ۵۰ و در سال دو ۷۳ درصد بدست آمد . لذا با توجه به اینکه در سال دوم از ماهیان (کپور سیاه) با میانگین وزنی بالاتر استفاده گردیده بازماندگی بهتری بدست آمد (صادقی نژاد ماسوله، ۱۳۹۲) .

در طی بررسی های انجام شده بر روی استخرهای گرم آبی با بکار گیری کود اسلاری در اقلیم شمال کشور میزان بازماندگی و محصول در استخرهای استفاده شده از اسلاری بیش از شاهد بوده . داده ها در ۶ تیمار مورد بررسی نشان دادند که استفاده از اسلاری میران محصول و بازماندگی را در بچه کپور ماهیان افزایش میدهد . درصد افزایش محصول ماهی فیتوفاگ در استخرهای اسلاری ۱۳/۵ ، کپور ۲/۶ ، بیگ هد ۱۸/۴ ، آمور ۸۵/۳ بوده است . از نظر میانگین افزایش وزن ماهیان فیتوفاگ و بیگ هد در تیمار اسلاری به ترتیب ۱۲ و ۱۸/۶ درصد نسبت به شاهد افزایش وزن داشته ولیکن کپور ۲ در صد و ماهیان آمور نیز بدلیل اینکه در شاهد از بازماندگی بسیار کمی برخوردار بودند ۱۸ درصد در شاهد افزایش وزن داشتند . طبق بررسیهای آنان بازماندگی کپور نقره ای با اسلاری ۸۰ درصد و با کود مرغی ۱۵ درصد بوده است . همچنین بقاء ماهی سرگنده با اسلاری ۹۶ و با کود مرغی ۲۵ درصد و برای ماهی آمور نیز درصد بقاء با اسلاری ۸۶ و با کود مرغی ۳۶ درصد برآورد نمودند . بررسیهای آنان بر روی ماهی سیم نیز نشان داد که درصد بقاء با اسلاری بیشتر بوده است (فلاحی، ۱۳۹۱) .

نرخ رشد ماهی کپور معمولی ، بیگ هد ، فیتوفاگ و آمور به ترتیب معادل ۹ ، ۱۶ ، ۱۶ ، و ۱۴ بدست آمد . نتایج نشان داد که میزان تولید در دو استخر ۲ و ۴ معادل ۳۴۷۳ کیلو در هکتار بوده که با توجه به تولید جاری در استخر های شاهد آن مرکز (۲۷۰۰ کیلو در هکتار) در سال ۱۳۹۳ در مجموع ۳۱ درصد افزایش و نسبت به متوسط میزان تولید در کل استان (۳۰۰۰ کیلو در هکتار) در سال ۱۳۹۳ نیز ۲۶ درصد و نسبت به میزان متوسط تولید حدود (۳۴۰۰ کیلو در هکتار) در سال ۱۳۹۳ در کل کشور ۲ درصد افزایش نشان داد . نتایج این بررسی نشان داد که با ورود نسل F1 ماهیان گرم آبی در دستور کار مراکز تکثیر و پرورش ماهیان کشور می توان انتظار

افزایش تولید به میزان حداقل ۱/۵ برابر ظرفیت فعلی را در استان گلستان با حفظ شرایط موجود و اعمال مدیریت در مزارع پرورشی را داشت.

در عین حال باید در نظر داشت که واردات بچه ماهیان نارس در تیر ماه ۱۳۹۲ صورت پذیرفت لذا زمان مناسب رشد و پرورش در استان گلستان در سال اول برای این ماهیان بسیار محدود بود. فرید پاک در سال ۱۳۶۵ به افزایش وزن تا حد ۱ کیلوگرم برای بچه ماهیان انواع کپورچینی (فیتوفاگ و آمور) و کپور معمولی (از وزن اولیه ۲۵ تا ۳۰ گرم) در سال دوم پرورش اشاره داشته است. در عین حال افزایش وزن ماهی کپور سرگنده از وزن اولیه ۲/۱ گرم به وزن ۹۳۵ گرم در طی ۱۸۰ روز و نیز افزایش وزن ماهی فیتوفاگ از وزن اولیه ۱۶/۷ گرم به وزن ۹۳۵ گرم در سال دوم (پرور بندی) در شرایط استان گیلان گزارش شده است (دانش خوش اصل، ۱۳۷۵) گرچه کپور ماهیان چینی نیز در دهه ۱۳۴۰ به کشور وارد گشته و در طی این مدت چندین بار با ورود مولدین جدید تقویت گشته اند لکن به استناد نمودار تغییرات درجه حرارت، تغذیه و رشد بسیار خوب ماهی های کپور چینی در ابتدای خرداد ماه تا انتهای مرداد بوده و رشد و تغذیه خوب از اوایل شهریور تا اوایل مهرماه و رشد و تغذیه متوسط از اوایل مهرماه تا اواخر آبان ماه و رشد و تغذیه ضعیف در طی ماه های آذر و دی اتفاق می افتد (فرید پاک، ۱۳۶۵).

مطالعات انجام شده توسط محققین ایرانی بر روی رشد بچه ماهیان کپور چینی در اقلیم استان گیلان در سال اول نشان دهنده وجود رشد مشابه در بچه ماهیان نارس یک تابستانه می باشد. بطوری که در پروژه بررسی بچه ماهیان نارس (Fry) و انگشت قد (Fingeling) کپور ماهیان به روش چینی نتایج حاصل از پرورش بچه ماهی های انگشت قد در سال ۱۳۷۲ بر روی ماهی فیتوفاگ نشان دهنده افزایش وزن از ۱ گرم تا ۲۶ گرم و ماهی آمور از ۱ گرم تا ۴۷ گرم و ماهی کپور معمولی از ۱ گرم تا حداکثر ۵۰ گرم در طی ۱۰۱ روز پرورش از ۷۲/۵/۹ تا ۷۲/۸/۲۰ در استخرهای مرکز تکثیر و پرورش شهید انصاری رشت و استخرهای بخش خصوص می باشد (رضایی خواه نرگسی، ۱۳۷۲). همچنین وزن بچه ماهیان انگشت قد یک تابستانه از مرحله بچه ماهی نارس در طی مدت ۴ ماه بین ۱۰ تا ۴۰ گرم و طول ۸ تا ۱۲ سانتی متر گزارش شده است (شکوریان و همکاران، ۱۳۷۷). در عین حال افزایش وزن انفرادی بچه ماهیان کپورچینی در سال اول پرورش از ۳۰۰ تا ۵۰۰ میلی گرم به متوسط وزن ۲۵-۳۰ گرم (برای انواع کپور ماهیان چینی (نظیر فیتوفاگ و آمور) و کپور معمولی گزارشی شده است (فرید پاک، ۱۳۶۵). با این وجود در پرورش ماهی مطلوبیت آب برای بقا و رشد ماهی ضروری و معمولاً این مطلوبیت تحت تاثیر چند متغیر است و از این رو تامین کیفیت و کمیت مناسب آب یکی از الزامات اولیه برای انتخاب مکان و برای مدیریت تولید آبری پروری می باشد. بعلا اینکه ماهی بطور کامل وابسته به سطوح بالائی آب برای تنفس، تغذیه، رشد، دفع مواد زائد، نگهداری تعادل نمک موجود در بدن، و تولید مثل می باشد لذا دانستن ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی آب در موفقیت آبری پروری نقشی بسیار حیاتی داشته و عامل اصلی در رسیدن به نتایج فوق در این تحقیق بوده است.

پیشنادهای اجرایی و پژوهشی

- ۱- پیشنهاد می گردد تا به منظور ارتقاء سطح آگاهی کار گاه های تکثیر ماهیان گرم آبی نسبت به برگزاری کار گاه آموزشی برای احیای نسل مولدین کپور ماهیان اقدام گردد.
- ۲- پیشنهاد می گردد بچه ماهان حاصل از نسل مولدین وارداتی بر اساس برنامه مشخص و بصورت شناسنامه دار در قالب طرح توزیع علمی به کشور توزیع گردد.
- ۳- پیشنهاد می شود موضوع وادات نسل های F1 و نیز برخی از نژاد های اصلاح شده در دستور کار کلان شیلاتی کشور و موسسه تحقیقات علوم شیلاتی قرار گیرد.
- ۴- با توجه به رشد مطلوب نمونه های وارداتی لزوم استمرار پژوهش های تکمیلی بر روی این گونه ها و نیز بررسی روند رشد در طی سالیان متمادی در اقلیم ها و استان های کشور محسوس است .
- ۵- تهیه و تدوین کتابچه دستورالعمل اجرایی از روش پرورش ماهیان پیشنهاد می گردد

تشکر و قدردانی

بدین وسیله ضمن تشکر از ریاست محترم موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور و ریاست محترم مرکز تحقیقات ارزیابی ذخایر آبهای داخلی ، مراتب تشکر و سپاسگزاری خود را از کلیه عزیزان که بنحوی در اجرای مراحل مختلف پروژه همکاری صمیمانه ای داشته اند اعلام و از ایزدمنان موفقیت روزافزون آنها را مسئلت مینمایم؛ همچنین از مسئولین و مدیران ارشد و کارشناسان بنیاد مستضعفان (شرکت کشاورزی و دامپروری ران) و تمامی دست اندر کاران در مزارع مربوطه در استان گلستان قدر دانی مینمایم . تامین هزینه های انجام این پژوهش بعهده بنیاد مستضعفان بوده است.

منابع

- فلاحی م. ۱۳۹۱، بررسی اثرات اسلاری در پرورش لارو ماهی سفید و کپور ماهیان چینی و بهینه سازی غلظت آن برای افزایش راندمان تولید، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور. ص ۲۰۶
- شکوریان و همکاران، ۱۳۷۷، پرورش ماهیان گرم آبی (تکمیلی)، اداره کل آموزش و ترویج، معاونت تکثیر و پرورش.
- رضایی خواه نرگسی، م، ۱۳۷۲، گزارش نهایی پرورش بچه ماهیان نارس و بچه ماهی انگشت قد کپور ماهیان به روش چینی، مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان، ص. ۴۳
- دانش خوش اصل، ع، ۱۳۷۵. گزارش نهایی تعیین بهترین نسبت کشت ماهی سیم با کپور چینی، مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان،
- فرید پاک، ف.، ۱۳۶۱. دستور العمل اجرائی تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان گرم آبی. انتشارات سازمان تحقیقاتی شیلات ایران.
- صادقی نژاد ماسوله، ۱۳۹۲، کشت چند گونه ای کپور ماهیان چینی با کپور سیاه جهت افزایش تنوع گونه ای در مزارع ماهیان گرم آبی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور. ص ۱۰۵
- پیکران مانا، ن. ۱۳۸۸. بررسی افزایش تولید ماهیان گرمابی در واحد سطح در استان آذربایجان غربی با استفاده از مدیریت هوادهی و تغذیه، گزارش نهایی پروژه، موسسه تحقیقات شیلات ایران - مرکز تحقیقات آرتمیای کشور (ارومیه)
- پیکران مانا، ن. ۱۳۸۷. جزوه پرورش ماهیان، مقطع کارشناسی تکثیر و پرورش آبزیان، مرکز آموزش دانشگاه علمی کاربردی میاندوآب. ۱۴۵ صفحه
- آذری تاکامی، ق. ۱۳۶۳. اصول تکثیر و پرورش ماهی، معاونت شیلات و آبزیان، سازمان تکثیر و توسعه آبزیان (وزارت جهاد کشاورزی). ص ۲۱-۱۲۵.
- آذری تاکامی، ق. ۱۳۶۳ شناسایی و روش های تکثیر و پرورش ماهی قرمز حوض. مجله مزرعه، شماره ۶ جلد ۶. ص ۳۰۵
- حیدرپور، ف.، بهمنی، م. ۱۳۸۰. کاربرد فیزیولوژی ماهی در آبی پروری. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۱۷۲ صفحه.
- گزارش عملکرد معاونت تکثیر سازمان شیلات ایران، ۱۳۸۹، سازمان شیلات ایران
- بریمانی، ا. ۱۳۵۵. ماهی شناسی و شیلات - انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، شماره ۱۰۸۲.
- جلالی جعفری، ب. ۱۳۷۷. انگلها و بیماری های انگلی ماهیان آب شیرین ایران، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات ایران
- ولی اللهی، جلال، ۱۳۸۵، راهنمای تحقیق در مدیریت کیفیت آب برای پرورش آبزیان، دانشگاه شهید بهشتی

مرکز چاپ و انتشارات

- مقصودی، بهتیار و همکاران، ۱۳۷۷، پرورش توام ماهی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- حسین زاده، ه. و همکاران، ۱۳۸۷، برنامه راهبردی ماهیان گرم آبی کشور، موسسه تحقیقات شیلات ایران
- حسین زاده، ه. و همکاران، ۱۳۸۹، بررسی امکان پرورش کپور ماهیان هندی و چینی در شرایط اقلیمی استان گیلان
- حسین زاده، ه. م. گودرزی، ۱۳۸۳، مدیریت پرورش ماهیان آب شیرین (ترجمه: کوشه) معاونت تکثیر و پرورش سازمان شیلات ایران
- دهدشتی، بهروز، ۱۳۷۱، مدیریت پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- عبدالله مشایی، مهرداد، ۱۳۷۷، بهداشت و پرورش ماهیان گرمابی، نوربخش
- سالک یوسفی، محمد، ۱۳۷۹، تغذیه ابزیان پرورشی، اصلانی
- آذری تاکامی، قباد، ۱۳۷۶، مدیریت بهداشتی و روشهای پیشگیری و درمان بیماریهای ماهی، پریور هدایت، مرتضی، ۱۳۷۶، مدیریت آماده سازی استخرهای پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- کیایی ضیابری، کبری، ۱۳۷۵، پرورش بچه ماهیان نارس و انگشت قد کپور ماهیان چینی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- کازرونی منفرد، محمد، ۱۳۷۹، مدیریت ماهیدار کردن استخرهای پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- توسلی، محمود، ۱۳۸۰، مدیریت هوادهی و تنظیم اکسیژنی استخرهای پرورش ماهیان گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- رجب محمد نظری، ۱۳۷۷، آشنایی با تکثیر و پرورش ابزیان، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج
- هدایت مرتضی و همکاران، ۱۳۷۶، مدیریت آماده سازی استخرهای پرورش گرمابی، معاونت تکثیر و پرورش ابزیان، اداره کل آموزش و ترویج

- Araki, H.; Cooper, B.; Blouin, M.S. 2007. Genetic effects of captive breeding cause a rapid, cumulative fitness decline in the wild. *Science*, 318:100-103; Heath, D.D.; Heath
- Bilio, M. Controlled reproduction and domestication in aquaculture. The current state of the art. Part II. *Aquaculture Europe*, 32 (3): 5-23.
- Brown, R.C, 2003. Genetic management and selective breeding of farmed populations of gilthead seabream. Ph.D. Thesis, University of Stirling
- Busack, C.; Knudsen, C.M. 2007. Using factorial mating designs to increase the effective number of breeders in fish hatcheries. *Aquaculture*, 273:24-32.

- Gjedrem, T. 2000. Genetic improvement of cold-water fish species. *Aquaculture Research* 31: 25-33
- Gjedrem, T. 2005. *Selection and Breeding Programmes in Aquaculture*. Springer, Netherlands. Van Vleck, L.D. (1993) « Selection Index and Introduction to Mixed Model Methods », CRC Press Inc., Florida, USA
- FAO. 2008. *Aquaculture development. 3. Genetic resource management*. FAO Technical Guidelines for Responsible Fisheries. No. 5, Suppl. 3. Rome, FAO. 2008. 125p.
- Fjalestad, K. T., T. Moen., L. Gomez-Raya, 2003. Prospects for salmon breeding programmes *Aquaculture Research in genetic technology*, 34, 397-
- Eknath, A.E. 1991. Simple broodstock management to control indirect selection and inbreeding: Indian carp example. *NAGA, The ICLARM Quarterly* 738: 13-14.
- Eknath, A.E., Bentsen, H.B., Ponzoni, R.W., Rye, M., Nguyen, N.H., Thodesen, J. & Gjerde, B. 2007. Genetic improvement of farmed tilapias: Composition and genetic parameters of a synthetic base population of *Oreochromis niloticus* for selective breeding. *Aquaculture* 273: 1-14

Abstract:

This project has done with the collaboration of Bnyad mostazafan (Ran agriculture and livestock Co.) with goal of increasing efficiency of warm water fishes(Chinese Carps) production. The fish were purchased from China (B. G.) in two parts in Jun 2014. The fish then transferred and quarantined to the ponds in Aghili's farm In Azadshar using container trucks.

The biological parameters of fish such as growth rate were measured during the experiment. The growth rate were obtained 9, 16, 16 and 14% for common carp, big head, silver carp and grass carp, respectively. The result shows that production of experimental ponds (ponds 2 and 4) were obtained 3473 kg/ha while the control ponds produced 2700kg/ha In 1393. In general the production were increased 31% when comparing with average of local production and raised 26% when comparing with average production of the entire country in 1393. In this study showed that by importing the F1 generation of Chinese carp, it can expected that production will be increased to 1.5 times of current carrying capacity as long as using aeration system and appropriate management.

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute – Inland Waters Aquatics Resources
Research Center**

Project Title : The survey on Imported F1 generation carp species in order to enhance genetic diversity of chinense of basic domesticated carp population in Iran

Approved Number: 4-77-12-92130

Author: : Homayoun Hosseinzadeh Sahafi

Project Researcher : : Homayoun Hosseinzadeh Sahafi

Collaborator(s) : A. Matinfar, H.A. Khoshbavar rostami, S.Yelghi, S. Rezvani, M. Sharifian, S.A. Mirhashemi rostami, K. Amini, A.R. Ahmadi, M. Ahmadi, A. Haghpanah, M.M. Taheri, M. Babaei

Advisor(s): -

Supervisor: -

Location of execution : Golestan province

Date of Beginning : 2013

Period of execution : 2 Years

Publisher : Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing : 2016

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute**

Project Title :

The survey on Imported F1 generation carp species in order to enhance genetic diversity of chineneese of basic domesticated carp population in Iran

Project Researcher :

Homayoun Hosseinzadeh Sahafi

Register NO.

48900